

T04181

R001J06

உ
திருச்சிற்றம்பலம்.

கொற்றவன்தடி.

1973 ஏ.வி
418

மாபதிசிவாசாரியர்

அருளிச்செய்த

இனவெண்பாமூலம், தொழக்கவிமூலம்.

உண்மை நெறி விளக்க

மூலமும் உரையும்.

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

சுந்தராமி முதலியார்

மாணக்கர்

சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

கன்னிகைப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1898 (1900)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வினாவண்பா.

மூலமும் உராயும்.

நீடுமொளியு நிறையிருளுமோரிடத்துக்
கூடலரிது கொடுவினையேன் - பாடி. தன்மு
னென்றவார்சோலை யுயர்மருதச்சம்பந்தா
நின்றவா நெவ்வாறுநீ

இ - ள். நீடுமொளியு நிறையிருளு மோரிடத்துக் கூடல
ரிது-விரிந்தபிரகாசமு நிறைந்தவிருளு மோரிடத்திலே கூடமா
ட்டாது—கொடுவினையேன்பாடித்தன்முன்-கொடுவினையேன்ப
க்கற் நெரிசிப்பதற்கு முன்பு,—வார்சோலையுயர்மருதச் சம்பந்தா
வொன்றிநின்றவா நெவ்வாறுநீ-அழகியசோலையுயர்ந்த மருதகர்
வாழ் சம்பந்தமாமுனியே யடியேனிடத்துத்தேவரீர்பொருந்தினி
ன்ற தெப்படி - (கருத்து) அந்தகன்கண்ணுக்கு ஆகித்தப்பிரகா
சம் வியாத்தமா யிருக்கையிலேயுந் தெரியாதிருந்த தன்மைபோ
லென்பதாம். உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “அருக்கனேர்நிற்பி
னு மல்லிருனெகாணர்க் கிருட்கண்ணேபாசத்தார்க்கீசன்” கண்
டு கொள்க. (துட்பம்) மலமான்மாவைச் சகசமாய் மறைத்திருக்
கையிலே சிவமான்மாவைப்பொருந்தி நின்றதெப்படியென்னும்
வினாவுக்கு உ-ம் சிவஞானபோதத்தில். “மெஞ்ஞானந்தன்னில்
வினையாத சத்தாதல்” என்றபாடத்திலும். சிவதருமோத்தரத்தில்
பரமசிவன் பராசத்திபல்லுயிர்க்கும் பயின்றிருக்க, விரவுவதெனி
ருளெனிற்கேள் வெய்யவழற் பசுமரத்தின், விரவியதே பசுமா
மும் வெந்தலை வெந்துவிழும், பருவமுறக் கரணமுறப் பதியு
முறப் பழுதறவே. “ என்பது கண்டுகொள்க.]க)

இருளிலோலிபுறையு மெய்துங்கலாதி

மருளினிலையருளு மாணங் - கருவியிவை

நீங்கினிருளா நிறைமருதச்சம்பந்தா
வீங்குனருளா லென்பெற.

இ - ள். இருளிலொளிபுரையும்-ஆணவமேலிட்டகாலத்தி
ஞானமொழிந்துகிறதும்,—எய்துங்கலாதிமருளினிலையருளம்கா
லாதிகளைப் பொருந்தின விடத்திலுமாணவத்தையேதந்தது,—மா
னுங்கருவி யிலைநீங்கினிருளாம் - என்னுடனே கூடிநின்ற கரு
வி நீங்கின பொழுது இருளாயிருந்தது, —நிறைமருதச்சம்பந்தா
வீங்குனருளாலென்பெற-நிறைந்தமருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமு
னியே யில்விடத்துன்னருளாற்பிரயோசனமென்ன - (க-து.)கே-
வலசகலத்திலுமல்ல சுத்தத்திற் பிரயோசனமென்பதாம் உ-ம். சி
வப்பிரகாசத்தில். “ காட்டிடுங் கரணமொன்றும்” என்றபாடத்
திற் கண்டுகொள்க. (உ)

புல்லறிவுநல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான
மல்லதிலதுள்ளதெனி லந்நியமாம் - தொல்லையிரு
ஞானமலையாவா றுயர்மருதச்சம்பந்தா
ஞானமலை யாவாய்நவில்.

இ - ள். புல்லறிவு நல்லுணர்வ தாகாபொதுஞான மல்லது
சிற்றறிவுபேரறிவாகாதுஞானமல்லதுபொதுஞானமுன்றுவிதமா
யிருக்கும்,—இலதுள்ள தெனிலந்நியமாம்-முன்பில்லாத சிவஞா
ன மலபரிபாகத்திலே யுண்டாமென்னில் சற்காரியவாதமாகாம
லந்நியமாம்,—தொல்லையிருஞான மலையாவாறுயர்மருதச்சம்பந்தா
ஞானமலையாவாய் நவில்-பழமையாகவருகிறஆணவமலத்தின்கு
ற்றத்தினாலே மயங்காத முறைமையையுயர்ந்த மருதநகர்வாழ் ச
ம்பந்தமாமுனியே மலைபோல ஞானத்தையுடையவரேகிருவுளம்
பற்றவேணும். (க-வது.) ஆன்மஞானம் சிவஞானமாகாது.தத்த
வங்களுடைய சபாவத்தை இதுபொய்யென் றறிவிக்கிறது சிவ
ஞானம் இப்படியறிகிற வேற்றமையும் விட்டு வாய்ந்த ஞானமா
ய்நிற்பது சுத்தம். உ-ம்.சிவப்பிரகாசத்தில் “ தத்துவமானவற்றி
ன்றன்மைகள்” என்றபாடத்திலும், சிவஞானசித்தியில். “ சிவன்

சிவனென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்றா மென்னிற் சிவனருட் சித்தி
வனருளைச் சேருஞ்சித்து. கண்டுகொள்க. (ங)

கனவுகனவென்று காண்பரிதாங்காணில்
நனவிலவைசிறிது நண்ணு - முனைவனரு
டானவற்றிலொன்று தடமருதச்சம்பந்தா
யானவத்தை காணுமாறென்.

இ - ள். கனவுகனவென்று காண்பரிதாம்-கனவிலேநின்றக
னவைத் தரிசிக்கப்படாது,—காணில்நனவிலவை சிறிதுநண்ணு
நனவிலே காணும் கண்டதென்னில் நனவிலந்தக்கருவிகளில்லா
தபடியினாலே காணவில்லை,—முனைவனருடான வற்றிலொன்று
அருளிலே நின்றகண்டதென்னிலரு எவத்தைகளிற்பொருந்தீர்
து,—தடமருதச்சம்பந்தா யானவத்தைகாணுமாறென்-தடாகம்
பொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியேநானவத்தைகளை
ந்தரிசிக்கும்படி யெப்படி. (க-து.) சுத்ததத்துவங்களைக்கொண்
டறியவேணுமென்பாம். உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில் இத்தகைமை
யிறையருளா லுயிரறியும்“ என்றபாடத்திற்கண்டுகொள்க. (ச)
அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின்
குறியிறந்தநின்னுணர்விற்கூடா - பொறிபுலன்க
டாமாவறியா தடமருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவா ரினி.

இ - ள். அறிவறிந்ததெல்லா மசத்தாகுமாயின்-என்னுடை
யவறிவினாலே யறியப்பட்டதெல்லா மசத்தாயழிந்து போமேயா
யின்,—குறியிறந்த நின்னுணர்விற்கூடா-வாக்குமனத்துக்கெட்
டாமல் குறியிறந்து நிற்கிற தேவரீருடைய ஞானத்திலே பொரு
ந்தப்போகிறதே யில்லை,—பொறிபுலன்கடாமாவறியா-பொறிபுல
னாகிய தத்துவங்கள் தாமாயறியமாட்டா,—தடமருதச்சம்பந்தா
யாமாரறிவாரினி-தடாகம்பொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமா

இ - ள். இருமலத்தார்க் கில்லை யுடல்வினையென் செய்யும்
இரண்டு மலமுடைய பிரளையாகலருக்குமாயையில்லாத படியினு
லே உடம்பில்லை வினையொடுக்கும்படியெப்படி,— ஒருமலத்தார்
க்காராயுணாப்பேன்-ஒருமலமுடைய விஞ்ஞானகலருக்குரையா
ராகச்சொல்லுவோம்,—திரிமலத்தா ரொன்றாகவுள்ளார்-மூன்
றுமலமுடைய சகலருக்கல்லோ வொன்றாகவுள்ளது.—உயர்மரு
தச் சம்பந்தாவன்றாகிலாமாறருள்-உயர்ந்தமருதநகர்வாழ் சம்பந்
தமாமுனியே யப்படியல்லவாகி லாமாறருள். (க-து)விஞ்ஞான
கலர் பிரளையாகலர்க்குச்சுத்தமாயையிலேதேகமென்பதாம்.உ-ம்
சிவஞானசித்தியாரில். “வித்தைகளவித்தையீசர் சதாசிவொன்றி
வர்க்கு” என்றபாடத்திற்குண்டுகொள்க. (க)

ஒன்றிரண்டாய்சின்னொன்றி லோர்மையதாமொன்றாக
நின்றிரண்டாமென்னிலுயிர் நேராகுந் - துன்றிருந்தார்
தாங்கியவாழ்தண்கடந்தைச் சம்பந்தாயானாகி
யோங்கியவா நெவ்வாறுரை.

இ - ள். ஒன்றிரண்டாய் நின்னொன்றி லோர்மையதாம்-ஒ
ருபொருள் விவகாரத்திலே யிரண்டாய் நின்னொன்றா மென்னி
ல் ஒன்று பொருந்தமாட்டாது,—ஒன்றாகநின்றிரண்டாமென்ன
லுயிர் நேராகும்-இரண்டாய் நின்னொன்றாமென்னிலொன்றிலே
யொன்றழிந்துபோம்,—துன்றிருந்தார் தாங்கியவாழ்தண்கடந்
தைச் சம்பந்தாயானாகி யோங்கியவா நெவ்வாறுரை-ஞானத்தை
ப்பொருந்தின பெரியோரால் தாங்கியவாழப்பட்டகுளிர்த் கடந்
தைநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியேயான் சிவமாகியோங்கினமுறை
மையைத் திருவுளம் பற்றவேணும். க-து. ஆணவத்தைப்பொரு
ந்தின வான்மாவைப்போல வென்பதாம். உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தி
ல். “ஒன்றிரண்டாகி யொன்றினொருமையாம்” என்ற பாடத்திற்
குண்டுகொள்க. (ங)

காண்பாணங்காட்டுவதுஞ் காண்பதுவுநீத்துண்மை
காண்பார்கண்முத்தி காணார்கள் - காண்பாணங்
காட்டுவதுங்காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச்சம்பந்தன்
வாட்டுநெறி வாராதவர்.

இ - ள், காண்பாணங் காட்டுவதுங் காண்பதுவு நீத்துண்
மை காண்பார்கள்-காண்கிறவான்மாவங் காட்டுகிற சிவனுங்கா
ணப்படுகிற பொருளையும்விட்டுண்மையைத் தரிசிப்பார்களுண்
னில்—நன்முத்திகாணார்கள்-நல்லமுத்தியைக்காணார்கள்—காண்
பாணங்காட்டுவதுங் காண்பதுவுந் தண்கடந்தைச் சம்பந்தன்வா
ட்டுநெறிவாராதவர்-ஆனால் காணுகிறவனுங் காட்டுகிற னுங்கா
ணப்படுகிற பொருளுமாகவோ காண்பார்களுண்ணில்அப்படி
காணுகிறவர்களுங் குளிர்ச்சிபொருந்தின கடந்தைநகர்வாழ் சம்
பந்தமாமுனி வாட்டிமவழி வாராதவர். க-து. ஞாநுஞான ஞே
யமென்கிற சங்கற்பனைகளைவிட்டு ஒன்றாகச் சிவனியல்பினுணரு
கிற ஞானமே பெறவேணுமென்பதாம். உ-ம், சிவஞானசித்தியில்
சன்மார்க்கஞ் சகலகலேபுராணவேதஞ்சாத்திரம்“ என்ற பாடத்தி
ற் கண்டுகொள்க. (10க)

ஒன்றினுகர்வதிவ னாணுமுறுதொழிலு
மென்றுமிடையி விடமில்லை - யொன்றித்
தெரியாவருண்மருதச் சம்பந்தா சேர்ந்து
பிரியாவா நெவ்வாறு பேசு.

இ - ள், சர்வவியாபியாயிருக்கையிலேயுந் தோன்றாத கிரு
பைபொருந்திய மருதநகர்வாழ் சம்பந்தமாமுனியே தேவரீர்திரு
வடிவையச் சேர்ந்து பிரியாமற் போகக்களைப் புசிக்குமுறைமைதி
வுளப்பற்றவேணும். க-து. அவன்சர்வவியாபியாகையினாலும்இ
வன் சுதந்தரஹீனனாகையாலும் அவனே போகக்களைப் புசிப்பி
க்கிறவ னென்பதாம். உ-ம்திருவருட்பயனில், “அவனையகன்றெ

ங்கின்ற மாங்கவனுமெங்கு, மிவனையொழிந் துண்டாதலில் “சிவஞானபோதத்தில், “ ஈண்டிவ்வான்மாக்க ளவனையன்றியமைந்தொன்றையும் விஷயியாவாகலானவனுமவற்றதுவிஷயத்தைபுணருமென்றும், உண்மைநெறிவிளக்கத்தில், * பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவுகள்ளு” என்றபாடத்தினுங்கண்டுகொள்க. அருளாலுணர்வார்க் ககலாதசெம்மைப் பொருளாகிற்கும் பொருந்தித் - தெருளா வினாவெண்பாவுண்மை வினாவாரே லாமன் களுவின்பாலெய்துவிக்குங் காண்.

இ-ள். அருளாலுணர்வார்க் ககலாதசெம்மைப் பொருளாகிற்கும்பொருந்தி-ஆசாரிய னதுக்கிரகம்பெற்ற ஞானவான்களுக் கு விட்டுநீங்கி மலைவுவராமல் செம்மைப்பொருளாகவேபொருந்திற்கும்,—தெருளாவினாவெண்பா வுண்மை வினாவாரேலாமன்களுவின்பா லெய்துவிக்குங்காண்-அறியத்தக்கதாக வினாவெண்பாவி னுண்மையை வினாவி யறியாதபேர்ஊமன்களுவிலேபா ல்குடித்ததுக் கொக்கும். (க-து.) ஞானமிகுதியுடையோர்க்குச்சத்தியமாகவே தோன்றும், அல்லாதபேர்எத்தனை சாத்திரம்படித்தாலும் வினாவெண்பாப்பாராராயின்ஊமன் களுவினாலே பால் குடித்ததுபோல் ஒன்றுந்தெரியாதென்பதாம்.

வினாவெண்பா மூலமும் உரையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இவ்வுரை சகாத்தம் களா-க்கு மேற்செல்லாநின்ற பிங்கள னுந் வைகாசிமீ மெய்கண்டசந்ததியில் திருவாவடுதறைநமச்சிவாயமூர்த்தி மரபில் வேலப்பப்பண்டாரமதுக்கிரகம்பெற்றநமச்சிவாயத் தம்பிரான் செய்ததெனவறிக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கொடிக் கவி

மூலமும் உரையும்

ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிட மொன்றுமேனி
 டிலொன், றொளிக்குமெனினு மிருளடராதுள்ளுயிர்க்
 குயிராய்த், தெளிக்குமறிவுதிகழ்த் துளதேனுந்திரிமலத்
 தே, குளிக்குமுயிராருள் கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே.

இ-ள். ஒளிக்குமிருளுக்கு மொன்றேயிடம்-ஆணவத்துக்கு
 ஞானத்துக்கு மிடமொன்றே—ஒன்று மேலிடிலொன்றொளிக்கு
 ம்-ஞானமேவிட்டகாலத் தானவமொளித்துநிற்கும். ஆணவமே
 விட்டகாலத்து ஞானமொளித்துநிற்கும்,—எனினுமிருளடராது
 ஒன்றுமேவிட்டகாலத்திலே யொன்றொளித்து நின்றாலு ஞானத்
 தையாணவமலம் பொருந்தாது,—உள்ளுயிர்க்குயிராய்த் தெளிக்
 கு மறிவுதிகழ்த் துளதேனுந் திரிமலத்தேகுளிக்கும்-பூர்வவாசனா
 விசேஷத்தாற் சிவஞானஞ் சற்றுவிளங்குமானாலு மும்மலங்களி
 லேமூழ்க்கிடக்கிடக்குமல்லாம லதுகொண்டே நீங்கமாட்டாது—உ
 யிராருள்கூடும்படிக்கொடிகட்டினனே-இப்படிமும்மலங்களிலே
 மூழ்க்கிடக்கிறவான்மா வருள்கூடும்படிக்குத் திக்ஷாக்கிரமத்தி
 னாலே மலங்களைப்போக்கத் துசங்கட்டினேன்.(கருத்து.) ஆண
 வத்துக்கு ஞானத்துக்குமிடமொன்றாயிருக்கத்தனதுகாரணங்கெ
 டாமலிருக்கிற மலத்தைத் திக்ஷாக்கிரமத்தினாலேபோக்கி மோ
 கூத்தை யடைவிப்போமென்பதாம். (துட்பம்) ஆணவத்துக்கு
 ஞானத்துக்கு மிடமொன்றென்பதற்கு. உ-ம். சிவஞானபோத்த
 தில், மெய்ஞ்ஞானத்தன்னில்“என்றபாடத்தில், தண்கடனெருப்பு

ப்போற்றானேயுளமுளவாய்த்தான். “எ-து. கண்டுகொள்க. ஒன்றமேவிட்டகாலத்திலேயொன்றொளித்துநிற்குமென்றதற்கு உ-ம் சிவப்பிரகாசத்தில். “மாயைமாமாயைமாயா. “என்றவிருத்தத்திற்கு கண்டுகொள்க. இதல்லாமலாண்வமேவிட்டபெத்தகாலத்திலே ஞானமொளித்து நிற்குமென்று முத்திகாலத்திலே சிவம்பிரகாசித்து ஆணவங் கெளரவங் கெட்டொளித்து நிற்குமென்றுங்கூறியதற்கு, உ-ம். போற்றிப்பொருடையில். “என்ற, னுள்ளமென்று நீங்காதொளித்திருந்துதோன்றிநின்ற, கள்ளமின்று காட்டுங்கழல்போற்றி. “சிவஞானபோதத்தில். “நேசுத்தர்தன்பானிக்முந்ததினெய்போற் பாசத்தர்க்கின்றும்பதி. “எ-ம். வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. ஞானத்தை யாணவம்பொருந்தாதென்பதற்கு, உ-ம். சிவஞானபோதத்தில். “அந்நியமிலாமையாற் கொன்றுணர்வின்ரும். “என்ற பாடத்திற்குரியனையந்தகாரம்பொருந்தாமலிருக்கும். எ-து. கண்டுகொள்க. முன்விட்டகுறையினாலே யுயர்க்குயிராயிருக்கிற ஞானஞ் சற்று விளங்குமானாலு மலத்திலேயுமுந்திக்கிடக்கு மல்லாமல் நன்றாகச் சத்தியாகாது. இப்படியிருக்கிறவான்மாவருளைக்கூடும்படித் துசங்கட்டினே னென்றதற்கு ஆசாரியர் தீக்ஷாகிரமத்தினாலே மலத்தைப்போக்கி அருளைக்கொடுப்பர். அந்தச்சிவஞான மாசாரியரையல்லாமல்வாராது. உ-ம். சிவப்பிரகாசத்தில். “விரும்பிய மந்திராதிகாரம். “என்றவிருத்தத்திலும். சித்தியாரில். “பலவிதமாசான்பாசமோசனந்தான் பண்ணும்படி. “எ-ம். “ஆசானருளாலடிசேர்ஞானம்வந்திடுமற்றொன்றும் வாராதாகும். “எ-ம். கண்டுகொள்க.

பொருளாம்பொருளேதுபோதேதுகண்ணே
திருளாம்பெளியேதிரவே - தருளாளா
நீபுரவாவையமெலாநீயறியக்கட்டினேன்
கோபுரவாசற்கொடி.

இ-ள். பொருளும்பொருளேது-பொருளிலேயுழியாதபொருளேது—போதேது-கிரணமாகியசத்தியேது—கண்ணேது-கண்போலவான்மாவேது-இருளும்வெளியேதிரவேது-அஞ்ஞானமாகிய சகலகேவலந்தானேது—அருளாளா-அருளையுடையவனே-நீ புரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேன்-வையமாகிய மலமாயாதிகன்மங்களிலே பொருந்தாமல் ஆன்மாக்களிடமாகப்பொருந்தியிருக்கிற தேவரீரறியக்கட்டினேன். கோபுரவாசற்கொடி-கோபுரவாசலிலேகொடி.(க-து.) கத்தாவேது, சத்தியேது, ஆன்மாவேது. கேவலசுகலமேது இதுசொல்வாருமுளரோவென்றுகொடிகட்டினேனென்பதாம்(து-ம்.) அழியாதபொருளேதென்னிலென்றது அகண்டபரிபூரணமா யுயிர்க்குயிராயாந்ந்தருபமா யிருக்கிறது தற்சிவம். அதற்கு. உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில். “பலகலையாகமவேதம் லாவையினும்” என்ற விருத்தத்திற் கண்டுகொள்க கிரணவொப்பாகிய சத்திதானேதென்னில் சத்தியென்று தனியேயொருமுதலல்ல சூரியனுங்கிரணமும்போல மரமுங்காழ்ப்பும் போலத் தடையற்ற ஞானமா யிருக்கும். உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில். சுத்தமாஞ்சத்திஞானச்சுடராகும்” என்றபாடத்தில் “இரவிகாட்டும் வளரொளிபோன்மகிழ்ந்தே”எ-ம், சித்தியாரில் “சத்திதான்வடிவேதென்னிற் றடையிலா ஞானமாகும்”எ-ம் “ஒருவனையிராவணாதி” என்றபாடத்தில் “வரும்வடிவெல்லாஞ்சத்தி சத்திதான் மரமுங்காழ்ப்பு, மிருமையும்போல்மன்னிச்சிவத்தினோடிசைந்து நிற்கும்”எ-ம். கண்டுகொள்க, கண்ணொப்பாகியவான்மாவேதென்னில் அதுவதுவாய் அடுத்ததின் தன்மையாய் வசிப்பைப்பற்றின வியாபகமாய்க்கண்படி கமாகாயம்போலஒப்பையுடையதாய் அக்கினியைப்போல வொன்றைப்பற்றி நிற்கிறதல்லாமற் றணித்துநிற்கிற முதலல்லவாய் அருவமுருவமும் ரூபாருபமல்லவாய்ப்பூவிற்கந்தம்போன்றதாயிருக்கிறதான்மா இதற்கு. உ-ம் சிவஞானபோதத்தில், “மாயாதனுவிளக்காய்மற்றுள்ளம்” என்ற பாடத்திலும், சிவப்பிரகாசத்தில், “ஒரிடத்திருத்தல்,” என்றபா

டத்திலும், சித்தியாரில், “அசித்தருவியாபகம்போல்வியாபகமரு
வமன்றாய், வசித்திடவரும் வியாபியெனும் வழக்குடையனாகி,
எ-ம், திருவருட்பயனில்” இருளிருளாகி யெல்லிடத்திலெல்லாம்
பொருள்சுளிலதோபுவி ‘எ-று, சித்தியாரில்’ அங்கியானதுதானு
மொன்றை டீணந்துநின்று திகழ்ந்திடும், பங்கியாதயிர்தானு
மிப்படிபற்றியல்லது நின்றிடா” எ-ம், சிவஞானபோதத்தில் “நோ
ன்றல்மலர்மணம்போற்றொக்கு” எ-ம், வருமேதுக்களைக் கண்டு
கொள்க அஞ்ஞானமாகிய கேவலசகலந்தானேதென்னில் அதிற்
கேவலமாவது தத்துவங்களோடே பொருந்தாமற் போகத்திற்
கொள்கையல்லாதவனாய் அறிவில்லாதவனாய் அந்தகாரத்திலே
அவரவிழித்த விழிபோன்றதாய் மலமொன்றுமே யாயதுவாயந்
தமலமாய் விட்டுநீங்குமுறைமை யில்லாததாயிருப்பதுகேவலம்,
இதற்கு, உ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில், ஓங்கிவரும்பலவுயிர்கள், “எ
ன்றபாடத்திலும், சித்தியாரில், “அறிவிலன் மூர்த்தனித்தனரா
காதிசுணங்களோடும், “என்றபாடத்திலும் வருமேதுக்களைக்க
ண்டுகொள்க, சகலமாவதேதென்னில் சகலத்துக்கு வெளியென்
றுந் தீபமென்றும்பெயர், வெளி தீபமென்றிருக்கிறசகலத்தைய
ஞ்ஞானமென்று சொல்லுவானே நென்னில்சகலத்திலே அஞ்ஞா
னமாகிய மாயாபோகத்தைப் புசிப்பிக்கு மல்லாமல் ஞானத்தை
யுணர்த்தாது, ஞானஞ்சுத்தத்திலே யல்லாமலுண்டாகாது, ஆ
கையால் சகலமும்போகத்தைப் புசிப்பிக்கிற நிமித்தமாகக்கேவ
லத்துக்கு இது தீபமென்றும், வெளியென்றுஞ்சொன்னதல்லாம
ல்இதுவு மஞ்ஞானமே தப்பாது இதற்கு உ-ம்சிவப்பிரகாசத்தில்
புகலுமலமொழித்தற்கு, “என்றபாடத்திலும், இருபாவிருபுடில்
இருள்வெளியாக்கு மருளிணையறுத்து, “எ-ம், வருமேதுக்களைக்க
ண்டுகொள்க, அருளாளாவென்றது அறிவுடையவனேயென்றது,
நீபுரவாவையமெலா நீயறியக்கட்டினேனென்றுதேதென்னில் ச
ர்வத்திர பரிபூரணனாயிருக்கிறவர் பிரபஞ்சமாகிய மலமாயாதிக
ன் மங்களைப்பொருந்தாமலான்மாக்களிடமாக விருப்பாரென்று

சொல்லுவானே நென்னில் சிவனை மலமாயாதி கீன்மங்கள்பொருந்தாது. ஆனால்சர்வவியாபக மெப்படியென்னில், சூரியனுடைய சந்திதியி லந்தகாரம் பொருந்தாமல் நிற்கிறதுபோல மலமுஞ்சிவன் சந்திதியிலே நிற்கிறது, அப்படி சிவ னான்மாக்கள்தோறு நிறைந்திருக்கச் சிவனைப்பொருந்தாமலான்மாக்களை மலம்பொருந்தி நெதெப்படியென்னிற் சமுத்திரமும் ஜலமுமுப்பும்போல, இதற்கு உ-ம், நெஞ்சுவிடுதூதில், “படநாகம்பூண்ட பரமன்பசுவினிடமாய் நிறைந்தவிழைவன், “எ-ம். சித்தியாரில், “அனைத்துஞ்சத்தென்னி லொன்றையறிந்திடா தசத்தாலென்னில், முனைத்திடா தசத்துசத்தின் முன்னிருளிரவிமுன்போல், நினைப்பதிங்கசத்தேயென்னிற் சத்தின் முன்னிலாமையானுந், தனைக்கொடொன்று ணர்தலானுந் தானசத்துணராதன்றே. எ-ம். “சுத்தமெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபாலசத்தஞ்ஞான, மொத்தஞுகுற்றமெல்லாமுற்றிடுமுயிரின்சண்ணை. சத்துளபோதேவேராஞ்சசத்துமசத்துமெல்லாம். வைத்திநமராதியாக வாரிநீர்வணம்போலும். “எ-று வருமேதுக்களைக்கண்டுகொள்க. தேவரீரறியக்கோபுரவாசலிலே கொடிகட்டி நெனென்பதற்கு அந்தக்கத்தாவேகன்னபரம்பனாயாக அதுக்கிரகம்பண்ணி அறிகிறதல்லாமல் மற்றப்பேராலே அறியப்பட்டதென்பதுகருத்து. (உ-)

வாக்கா லுமிக்கமனத்தா லுமெக்காலுந்
தாக்காவுணர்வரியதன்மையனை - நோக்கிப்
பிரித்தறிவுதம்மிற்பிரியாமைதானே
சூறிக்குமருணல்கக்கொடி.

இ-ள், வாக்காலுமிக்க மனத்தாலுமெக்காலுந் தாக்காவுணர்வரியதன்மையனை வாக்குமனதுக்களாலு மொருகாலத்தினுந்தாக்காமலறிவதற் கரிதாகிய தன்மையுடையவனை—நோக்கி-விசாரித்துப்பார்த்து,—பிரித்து-பகுக்குமிடத்து,—அறிவுதம்மிற்பிரியாமைதானே சூறிக்குருணல்கக்கொடி—அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற

வத்தைப் பிரியாமற் குறித்து மருள்பொருந்தத் தக்கதாக்கக்கொடி.
கட்டினேன். (து-ம்) மனவாக்குக் காயங்களினாலே யொருகாலு
ந்தாக்காதவனென்றும். ஆன்மபோதத்தாலறியப்படாதவனென்று
ஞ்சொன்னதற்கு. உ-ம், சித்தியாரில், “மறையினாலயனாஸ்மாலால்ம
னத்தினால்வாக்கால்மற்றுங்குறவிலாவளவினாலுங்கு-ரெனாவா
கிரின்ற விறைவனார்” எ-ம், சிவப்பிரகாகத்தில், “பாசமாநானத்
தாலும் படர்பசுநானத்தாலு மீசனையறியவொண்ணா” எ-ம், வரு
மேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. விசாரித்துப்பகுக்குமிடத்தி லென்
றதுஇப்படி மனவாக்குக்காயங்களுக்கும் ஆன்மபோதத்துக்கு
மெட்டாத சிவனை ஆசாரியர் தீக்ஷாக் கிரமங்களினால் மலமாயா
திகன்மங்களைப் போக்கிப் பசுகரணங்களைச் சிவகரணமாக்கிமல
த்திலே பற்றுகவிருந்த வறிவைத்திருப்பி யருளிலேபற்றாக்கியெ
ன்றதற்கு, உ-ம், நெஞ்சவிடுதூதில், “பார்த்தான் பினைவுவேருக்கினன்
எ-து, கண்டுகொள்க, அறிவுதம்மிற் பிரியாமையானேகுறிக்கு
மென்றது இப்படி மலங்களைப்போக்கி அறிவை யருளிலேதிருப்
பினவாசாரியருடைய வதுக்கிரகத்திலுலேனாதுருநான னேயங்
களாகிய சங்கற்பனை ஞானங்களிலேபோகாமல்தன்னிடத்திலே
உயிர்க்குயிரா யநாதியேநோன்றாமற் பொருந்தியிருக்கிற திருவ
ருளிலே அறிவுதாரமாக நிறுத்தி யென்றதற்கு, உ-ம், சித்தியாரி
ல், “நாதுருநானனேயஞ் சங்கற்பனைஞானமாகும் திருஞானமி
வையெல்லாங் கடந்த சிவஞானமாதலினற் சீவன்முத்தர்சிவமே
கண்டிருப்பர், “என்பது கண்டுகொள்க, அருணல்கக்கொடி எ
ன்றது இப்படி யாசாரிய ரதுக்கிரகம்பெற்ற அதுட்டானத்தின
லே சிவனுன்மாவவந்து கவளிகரித்துக் கொள்ளுவனென்றும்
இந்த முறைமையிலே யல்லாமல் மோக்ஷமடையப்படாதென்று
ங்கொடிகட்டினோமென்பது கருத்து அருள்பொருந்துமென்றி
ருக்கச் சிவன்கவளிகரிப்பவனென்று சொல்லுவானேனென்னில்
அருளென்றுஞ் சிவமென்றும் வேற்றுமையிலேயென்றது, ஆன்

மாணவச்சிவன்கவனீகரித்த தெப்படியென்னில் இரசகுளிகை
 பொன்னைத் தனக்குள்ளே யடக்கிக்கொண்டது போலவும், தா
 னாக்கினதெப்படியென்னில் அக்கினியிரும்பைத் தானாக்கினது
 போலவும், சிவனான்மாவை வகித்துவிடாத தெத்தன்மையென்
 னில்காந்தமிரும்பைவகித்தால் ஒருகாலும் விடாது அத்தன்மை
 போலவும், சிவனான்மாக்கள் மலத்தைப்போக்கித் திருவடியிலே
 கூட்டினதெப்படியென்னில் அக்கினி காட்டகத்தைக் கெடுத்த
 துபோலவும் சூரிய நைதக்காரத்தைப்போக்கினதுபோலவும்மல
 த்தைப்போக்கி, உப்பையிணைந்த வப்பைப்போலவொன்றுபட்டு
 த்திருவடியிலே கலந்திருப்பது. ஆன்மா சிவனைப்பொருந்திச்
 சிவனாய் நீங்காம லிருக்கிறதெப்படி யென்னில் குளத்திலே கட
 டிப்பட்ட தண்ணீரணையை முறித்துக்கொண்டு சமுத்திரத்திலே
 சேர்ந்தபோதந்தச் சமுத்திரசலமேயா யந்தச் சமுத்திரத்தைவி
 ட்டி நீங்காத முறைமைபோல ஆன்மா சிவனைப்பொருந்திச் சி
 வமேயாய்ச் சிவனைவிட்டு நீங்காமற் சிவனுடைய திருவடியிற்க
 லந்துகிடக்கிறது மிந்த முறைமைத்து. இதற்கு, உ-ம். சித்
 தியாரில். “இரும்பைக்கார்தம் வலித்தாற்போல்,, என்ற பாட
 த்திலும். சிவனான்போதத்தில் “மன்னுமிருளைத்தந்த,, என்
 ற பாடத்திலும் “நசித்தொன்றினுள்ளம்,, என்ற பாடத்திலும்.
 “சிறைசெய்யநின்ற,, என்ற பாடத்திலும் வருமேதுக்களைக் கண்
 டுகொள்க.

(ங)

அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்தமாறெழுத்து நாலெ
 ழுத்தம், பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்து - நெஞ்
 சழுத்திப், பேசுமெழுத்துடனே பேசாவெழுத்தினையுங்
 கூசாமற்காட்டக்கொடி.

இ-ள். அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்தமாறெழுத்து நாலெழுத்
 தும்-சிவாயநமவென்கிற வைந்தெழுத்தும், ஒம்-ஆம்-அவ்வும்-சி
 வாயநமவென்கிற வெட்டெழுத்தும் ஒம்நமசிவாய வென்கிற ஆ

றெழுத்தும் ஒம்-சிவாயவென்கிறநாலெழுத்தும் ஆகவிப்படி உச்சரிக்கிற விதிப்படியே யுச்சரித்து, —பிஞ்செழுத்து மேலைப் பெரு வெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - விதிப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையை விட்டுப் பஞ்சாஷ்டரத்தி னுடைய சொரூபத்தையறிந்து பிஞ்செழுத்தாகிய வகாரமாகிய பராசத்தியையும் மேலைப் பெரு வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தையுந் தன்னுடைய ஹிருதயத்திலே வைக்கில், —பேசு மெழுத்துடனே பேசா வெழுத்தினையுங் கூசாமற் காட்டக்கொடி - பேசு மெழுத்தாகிய வகாரமாகிய சத்தி பேசா வெழுத்தாகிய சிகாரமாகிய சிவத்தை யிரண்டறக் கூசாம லழுத்தி விக்கக் கொடிகட்டினேன். (க-து.) பஞ்சாஷ்டர முதலாகிய மந்திரங்களை யுச்சரித்து அதின் பிறகு அந்த மந்திரத்தினுள் அக்ஷர சொரூபத்தையறிந்து சத்தி சிவான்மிகமாயிருக்கிற அக்ஷரத்தை ஹிருதயத்திலே வைத்தால் அந்தச் சத்திதானே சிவனை யிரண்டறக் கலப்பிப்பனென்று பஞ்சாஷ்டரத்தினாலே மோக்ஷத்தை யடையும்படிக்குக் கொடிகட்டினேன் என்பதாம். (து-ம்.) அஞ்செழுத்து மெட்டெழுத்து மாறெழுத்து நாலெழுத்தும் பிஞ்செழுத்துமேலைப் பெருவெழுத்தும் நெஞ்சழுத்தி - பஞ்சாஷ்டர முச்சரிக்கிற முறைமையிலே தூலபஞ்சாஷ்டரம் சூக்குமபஞ்சாஷ்டரம் அதிசூக்கும பஞ்சாஷ்டரமென்று உச்சரிக்கிற முறைமை மூன்றுவிதமுண்டு அந்த முறைமை யுச்சரித்து அந்தப் பஞ்சாஷ்டரத்தினுடைய சுபாவமறிந்து (அதுவேதென்னில் சிகாரஞ் சிவம் வகாரஞ் சத்தி யகாரமான்மா நகாரந் திரோதை மகாரமலம் ஆகவிந்த முறைமையறிந்து) இதில் ஊனநடனமாகிய நகார மகாரத்திலேசென்று ஜநநமரணத்திலே போகாமல் ஞானநடனமாகிய சிகார வகாரத்தைப் பொருந்திச் சிகாரமுதலாக யுச்சரித்து அப்படி யுச்சரிக்கிற முறைமையும் விட்டு வகாரமாகி ஞானந்தானாக நிற்கவேசிகாரமாகிய ஞேயத்திலே யழுத்துவிக்கும். அதுவெப்படியென்னில் சத்தியாகிய வகாரமிடமாகச் சிவமாகிய சிகாரத்

தினிடையிலே அமுந்தவே அத்தன்மை யுண்டாக்கும் அதற்கு, உ-ம், நெஞ்சுவிடுதலில், “அஞ்செழுத்தை யுச்சரிக்குங்கேண்மை யுணர்த்தி யுணர்த்தியபின் - வைச்சிருக்குமந்த வழியாக்கி,, எ-ம், சிவப்பிரகாசத்தில், “திருவெழுத் தைந்தில்,, என்றபாடத்திலும், திருவருட்பயனில் “ஊனநடன, மொருபா லொருபாலா; ஞானநடனந்தானமெனாடு,, எ - ம், “ ஆசினவர்காப்பணடையா தருளினால், வாசியிடை நிற்கைவழக்கு, எ-ம், வருமேதுக்களைக் கண்டுகொள்க. ஆனால் பஞ்சாஷ்ரத்தை யுச்சரித்தாற் போதாதோ உச்சரிக்கவு மதின்மேலே சத்திசிவான் மீகமாகிய எழுத்தினிடத்திலே நிற்கவும் அதின்மேலே மோக்ஷ முண்டாமென்ற தேதென்னில் பஞ்சாஷ்ரத்தை யுச்சரித்ததினாலே அஞ்ஞானரீங்கி ஞானம் பிரகாசிக்கும். அதற்கு, உ-ம், சிவஞானபோதச் சூரணியில், ஸ்ரீபஞ்சாஷ்ரத்தை விதிப்படி யுச்சரிக்கவென்றது இவ்வான்மாக்களுக்கு ஞானம் பிரகாசித்து மஞ்ஞானத்தை வெம்புகின்ற புழுப்போல நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்குமாதலினது ரீக்குதற் கெனக்கொள்க. இந்தப் பஞ்சாஷ்ர உச்சரிப்பிலே விளங்கின ஞானத்தினாலே நகார மகாரம் திரோத மலமென்றும் யகாரம் ஆன்மபோதமென்றும் மூன்றெழுத்து ரீங்கி ஞானமேயா யந்த ஞானத்தினாலே சிகார வகாரத்தினிடையிலே நின்றமுந்துகிறதவே சிறப்பென்றதற்கும். உ-ம், திருவருட்பயனில், “அருளினால் வாசியிடை நிற்கைவழக்கு, எ-து, கண்டுகொள்க. இப்படி ஞானத்திலே யழுந்துகிறோ மென்கிறதையும் விடவே சிவன்தானே யிவனை கிரகித்துக்கொண்டு மிவன் செயலெல்லாம் தன்செயலாகவு மிவனுந் தானாகவே நிற்பான். இதற்கு, உ - ம், திருவுந்தியாரில், “நஞ்செலற்றிந்த நாமற்றபின்னதன், தன்செயரானே மென்றுந் தீபற, தன்னையே தந்தானென்றுந் தீபற,, இதிலிந்த மூன்றுவகையுங் கண்டு கொள்க.

(ச)

கொடிக்கவி மூலமும் உளையும் முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பிரதிகள்தோறும்இந்நூலுரையாசிரியர் பெயர் காணப்படவில்லை.

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

மூலமும் உலாயும்.

மண்முதற் சிவமதீரூய் வடிவுகாண் பதுவேரூப
மண்முதற் சிவமதீரூய் மலஞ்சட மென்றல்காட்சி
மண்முதற் சிவமதீரூய் வகையதிற் ருனிலாது
கண்ணுத லருளால்நீங்கல் சுத்தியாய்க் கருதலாமே.

இ-ள், மண்முதற்சிவமதீரூய் - பிருதிவிமுதல்¹ நாதமீரூன
முப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்,—வடிவுகாண்பதுவே ரூபம் - த
னுவுங் கரணமும் புவனமும் போகமும் செயலும் பிரோகமு
மாய் நின்றபெருவடிவுங் குணமும் தொழிலுந் தனக்கு வேரூய்
க்காண்பதுவே தத்துவரூபமாம்,—மண்முதற் சிவமதீரூய் மல
ஞ்சட மென்றல்காட்சி - பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன முப்பத்தா
று தத்துவங்களையுஞ் சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலத்தினது காரி
யமென்றுஞ் சடபதார்த்த மென்றுந் தன்னாலே யறிவப்பட்டதெ
ன்றுந் தன்னறிவிலே விளங்கக் காண்பதுவே தத்துவ தரிசனம்
—மண்முதற் சிவமதீரூய் வகையதிற்ருனிலாது - பிருதிவிமுதல்
நாதமீரூன முப்பத்தாறு தத்துவங்களினது விகற்பமாகிப் சட்ட
றிவுகளிற் ருனில்லாமல்,—கண்ணுதலருளால் காண்டல் சுத்தி
யாய்க் கருதுமன்றே - தத்துவங்கள் தன்னைத்தாக்காமல் கான
லைத் தண்ணீரென்று கண்டவன் கானலென்றறிந்த விடத்துத்தி
ரும்ப விரும்பாதது போலவுஞ் சொப்பனத்தில் யானையேறிமாலே
சூடக்கண்டவன் விழித்தவிடத் ததுமெய்யாய்க் காணாமல் பொ

ய்யாய்க் கண்டது போல்வுந் தன்னறிவிலே கண்டு நீங்கித் தான
சைவின்றி யந்நியனா யெங்கு நிறைவாய் நீத்தியமா யறிவாயுள்ள
முறைமையை யறிந்து நிற்பது தத்துவ சுத்தியாமென்று வேதா
சுமங்கள் சொல்லும். (சு)

பாயிருணீங்கிஞானந் தனைக்காண்டலான்மரூப, நீயு,
நின்செயலொன்றின்றி நிற்றலேதரிசனந்தான், போயி
வன்றன்மைகெட்டுப் பொருளிற் போயங்குத் தோன்றா
தாயிடி லான்மசுத்தி யருணாவின் விதித்தவாறே.

இ-ள். பாயிருணீங்கிஞானந் தனைக்காண்ட லான்மரூபம்
தேசிகமூர்த்தத்தினது அதுக்கிரகத்தினாலே தன்னையுந் தன்னி
டத்திலே பெந்தமாயிருக்கிற தத்துவ விவகாரங்களை யு மெவ்வி
டத்திலுந் தோன்றாமல் சகசமாய் மறைத்து நின்ற வாண்வ மல
த்தையு நீங்கித் தானறியு முறைமையும் அவனது ஞான மறிவுக்
கறிவாய் நின்றபுகரிக்கிற முறைமையுந் தன்னறிவிலே விளங்க
க் காண்பதுவே ஆன்மரூபமாம்.—நீயுநின்செய லொன்றின்றிநி
ற்றலே தரிசனந்தான் - ஆன்மசெய்தி யெவ்விடத்திலுந் தோன்
றாமல் தத்துவதாத்திகங்களை யென்னதென்றும் பசுஞானத்தை
யானென்றும்நின்ற வசத்திடபோதநீங்கிப் பழைய சிற்றறிவாகி
ய சுட்டுப்போதங் கழன்றுநிற்பது ஆன்மதரிசனமாம்.—போயிவ
ன்றன்மைகெட்டு - தனக்கெனச் செய்தியில்லாத வான்மா தன
து சுட்டறி வெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமற் கெட்டு,—பொருளி
ற்போய் - தன்னிடத்திலே விளங்கப்பட்ட வதுக்கிரக ஞானத்
திலே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செய்தியெல்லா மது
க்கிரகத்தினது செய்தியாய்,—அங்குத் தோன்றாதாயிடி - தன்
னை மந்த ஞானமடக்கின முறைமையுந் தானந்த ஞானத்திலேய
டங்கின முறைமையு மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல், பெத்தத்தி
னாலே தேகமேதானாயுந் தானே தேகமாகியு நின்ற முறைமை
போலச் சிவமேதானாய் நிற்கவந்ததானால்,—ஆன்மசுத்தியருணா

லின் விதித்தவாறே - ஆன்ம சத்தியாமென்று வேதாகமங்களின் வழியிலே யடைந்த ஞாதாக்கள் சொல்லு முறைமையாம்.

எவ்வடிவு களுந்தானு யெழிற்பனா வடிவதாகிக் கல்வியமலத் தான்மாவைக் கருதியே யொடுக்கியாக்கிப் பவ்வம்விண்டகலப்பண்ணிப் பாரிப்பானொருவனென்று செவ்வையே யுயிரிற் காண்டல் சிவரூபமாகுமன்றே.

இ-ள். எவ்வடிவுகளுந்தானும் - ஜடசித்துக்களாகிய தாபர சங்கமங்களு ளெல்லாம் தான் வேறறநின்று, — எழிற்பனாவடிவ தாகி - பெருமைபொருந்தி யிருக்கப்பட்ட காருண்ணியசத்தியே தனக்குத்திருமேனியாகி, — மலத்தான் மாவைக்கருதியே - ஆண வமலஞ் சகசமா யிருக்கப்பட்ட வான்மாக்கள் பாகபேதங்களைத் திருவுள்ளத்தடைத்து, — கவ்வியே - தனதிச்சாளுனக் கிரியைமி ன் செய்தியாகிய மாயா தத்துவங்களினால், — ஆக்கி யொடுக்கி - சிருஷ்டித்துந் திதித்துஞ் சங்கரித்தும், — பவ்வம்விண் டகலப்ப ண்ணி - மலபாகவொழிவிலே யிந்தத் தத்துவங்கள் வேறும் படி க்குச் சத்திரிபாதத்தை விளைவித்து, — பாரிப்பானொருவன் - சத் திரிபாதத்தின் வழியிலே புறம்பே கட்புலனுக்குத் தோன்ற மா னிடச் சட்டைசாத்தி யெழுந்தருளிவந்து தான்வேறற நிற்கிறமு றைமையைத் தருகின்றவன் ஆன்மாக்களுக்குக் கெல்லா மறிவுக்க றிவா யிருக்கிற சிவனேயென்று, — செவ்வையே யுயிரிற் காண்ட ல் - பிரதிக்கினை யேது திட்டார்த்தங்களினாலே மயக்க விகற்பம தத் தன்னறிவிலே விளங்கக்கண்டு நிற்பது, — சிவரூப மாகுமன் றே-சிவனது ரூபமாமென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும்.

பனையுயிரில் யானெனதென் றறநின்றதடியாம் பார்ப்பிடமெஞ்ஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முசமாம், உடையிறந்த சுகமதுவே முடியாகுமென்றிவ் வுண்மை யினை மிகத்தெளிந்து பொருள்வேறென்றின்னிதி, தரை

திருச்சிற்றம்பலம்

உண்மைநெறிவிளக்கம்.

மூலமும் உலாபும்.

மண்முதற் சிவமதீராய் வடிவுகாண் பதுவேரூப
மண்முதற் சிவமதீராய் மலஞ்சட மென்றல்காட்சி
மண்முதற் சிவமதீராய் வகையதிற றுனிலாது
கண்ணுத லருளால்நீங்கல் சுத்தியாய்க் கருதலாமே.

இ-ள், மண்முதற்சிவமதீராய் - பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன
மூப்பத்தாறு தத்துவங்களையும்,—வடிவுகாண்பதுவே ரூபம் - த
னுவுங் கரணமும் புவனமும் போகமும் செயலும் பிரோகமு
மாய் நின்றபெருவடிவுங் குணமும் தொழிலுந் தனக்கு வேறாய்
க்காண்பதுவே தத்துவரூபமாம்,—மண்முதற் சிவமதீராய் மல
ஞ்சட மென்றல்காட்சி - பிருதிவிமுதல் நாதமீரூன மூப்பத்தா
று தத்துவங்களையுஞ் சுத்தமாயா அசுத்தமாயா மலந்தினது காரி
யமென்றுஞ் சடபதார்த்த மென்றுந் தன்னாலே யறிவப்பட்டதெ
ன்றுந் தன்னறிவிலே விளங்கக் காண்பதுவே தத்துவ தரிசனம்
—மண்முதற் சிவமதீராய் வகையதிறுனிலாது - பிருதிவிமுதல்
நாதமீரூன மூப்பத்தாறு தத்துவங்களினது விகற்பமாகிய சுட்ட
றிவுகளிற் றுனில்லாமல்,—கண்ணுதலருளால் காண்டல் சுத்தி
யாய்க் கருதுமன்றே - தத்துவங்கள் தன்னைத்தாக்காமல் கான
லைத் தண்ணீரென்று கண்டவன் கானலென்றறிந்த விடத்துத்தி
ரும்ப விரும்பாதது போலவுஞ் சொப்பனத்தில் யானையேறிமலை
சூடங்கண்டவன் விழித்தவிடத் ததுமெய்யாய்க் காணாமல் பொ

முதலிற் போகாது நிலையினினில்லாது தற்பரையினிற்
றமுந்தா தற்புதமேயாகித், தெரிவரிய பரமாதந்தத்திற்
சேர்தல் சிவனுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புநாலே.

இ-ள். பரையுயிரில் யானென தென்றறநின்ற தடியாம் -
ஆன்மாவென்ப தெவ்விடத்திலுந் தோன்றாம லென்ன தென்று
ம் யானென்றும் நின்றவசத்திய போதநீங்கத் தேசிக மூர்த்தத்தி
னதுக்கிரகஞானம் பிரகாசித்துநின்ற வவதரஞ் சிவனது பாதமா
ம்,—பார்ப்பிடமெங்குஞ் சிவமாய்த் தோன்றலது முகமாம் - த
ன்னை யுணர்த்தும் புகுகியாகத் தாக்குவதான விஷய போகங்க
ளை யவனவனதுவாய் நோக்கு மிடமெல்லாமவ னதுக்கிரகத்தை
யே கண்டதுபவிப்ப தவனது திருமுகமாம்,—உரையிறந்த சுக
மதுவே முடியாகும் - அந்த வதுக்கிரகத்திலே தற்செயல் தோன்
றாமல் பரவசப்படுவதே சிவனது திருமுடியா மென்றறிந்து,—
இவ்வுண்மையினை மிகத்தெளிந்து - இந்த வுண்மையைச் சந்தே
கவிதற்பமற வுள்ளபடி விசாரித்தறிந்து,—பொருள் வேறென்றி
ன்றி - இதுவல்லாமல் சத்தியமாயுள்ள பொருள் வேறேயுமொன்
றில்லை யென்று தெளிந்து, —தரைமுதலிற் போகாது-என்னதி
யானென்னும் விகற்பமாகிய பிருதிவிமுதல் நாதமீராகச் சொல்
லப்பட்ட சகலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—நிலையினி னில்
லாது - இந்தக்கருவிகள் நீங்கினுற் றனக்குள்ள சகச நிலையாகிய
கேவலாவத்தையிலும் பொருந்தாமல்,—தற்பரையி னின்றமுந்
தாது - இந்தக் கேவலசகல மிரண்டு நீங்கின விடத்து வ்ளங்கு
வதான போதபூரணமாகிய அகம்பிரம ஞானத்திலும் பொருந்தா
மல்,—அற்புதமேயாகி - தேசிகமூர்த்தத்தி னதுக்கிரக ஞானத்தி
லே தற்பூரணமெல்லா மடங்கித் தனது செய்திமெல்லா மவனது
துக்கிரக ஞானசத்தியினது செய்தியாய்,—தெரிவரிய பரமாதந்
தத்திற் சேர்தல் - அரிதற்கரிதாகிய மேலான பூரணவிற்பந்தோ
ன்றாம லேகதேச வியாபாரமாகிய தனுசுரணுதி யிற்பமே தோ

ன்ற அந்த விற்பனையையே மெய்யென் றதுபவித்து நின்றமு றைமைபோலத் தனுகரணாகிய விற்ப மெவ்விடத்திலும் தோன் றாமல் பூரணவிற்பத் தொடர்ச்சியாகிய தேசிகமூர்த்தத்தி னது க்கிரக ஞானத்தை யெவ்விடத்திலும் கண்டதுபவிப்பது, —சிவ னுண்மைத் தரிசனமாய்ச் செப்புநாலே - சிவனையுள்ளபடி சத்தி யமாகப் பெற்ற தரிசனமென்று சொல்லுஞ் சிவாகமங்கள். (௪)

இனி யான்மகத்தியாகிய போதவொழிவும் அருள் சுழற்றியு ம் வருமாறு.

எப்பொருள் வந்துற்றிடினு மப்பொருளைப் பார்த்து நன்கெய்து முயிர்தனைக் கண்டிங் கவ்வுயிர்க்கு மேலா, மொப்பிலருள் கண்டுசிவத் துண்மைகண்டிங் குற்றநெ ல்லா மதனாலே பற்றினோக்கித், தப்பினை செய்வது மது வே நினைப்புமதுதானே தாநுமுணர்வு புசிப்புமதுதானே யாகு மெப்பொருளுமசைவில்லை யெனவந்தபொருளோ டுசைவதுவேசிவபோக மெனுமிறைவன்மொழியே.

இ-ள், எப்பொருள்வந் துற்றிடினும் - ஜடசித்துக்க ளிர ண்டினு நின்று விளங்குவதாகிப் ஷரிதா இதங்களுக் கேற்ற சத் தாதி விஷயங்களிலே யெந்த விஷயங்கள்வந்து தாக்கினாலும், — அப்பொருளைப் பார்த்து - அந்த விஷயங்களை யெதிரிட்டிப் பார் த்து இது மாயாகாரியமான தனுகரண புலனபோகங்களினது விகற்பமென்று மித்த விஷயங்களி னின்றும் விளங்குவதாகிய இதா இதங்கள் கன்மத்தினது விகற்பமென்றுங் கண்டு தனக்கெ னச் சற்றுஞ் செய்தியில்லாத ஜடரூபமாகையினாலே தானாய்ச்செ யற்படவறியாது. — அன்கெய்து முயிர்தனைக்கண்டு - அந்த விஷ யங்களை யதுவதுவாகப் புசிக்கு மான்மாவை நித்தியனாய்ப் பூர ணனாயறிவாயிருந்தாலும் தானாக வொன்றையு மறிதற் கறிவில் லையென்னு முறைமையை யுள்ளபடி தரிசித்து. — அவ்வுயிர்க்கு மேலா மொப்பிலருள் கண்டு - அந்த ஆன்மாவினது அறிவுக்க றிவாயின்று இந்த விஷயபோகங்களை யிடைவிடாமற் பாகமறி

ம்துணர்ந்தி ரிர்கிற திருவருளைப் முன்படி தரிசித்து,—சிவனு
ண்மை கண்டு - அந்த வருளினது நிறைவெல்லாந் தனது வடி
வாகவுடைய பூரணவிற்பமெனக் கண்டித்துக் குருமூர்த்தமா
யெழுந்தருளி மானிடச்சட்டை தரித்துவந் துபதேசித்த வதுக்கி
ரகத்தை யுள்ளபடி தரிசித்து,—இங்குற்றதெல்லா மதனாலேபற்
றிநோக்கி - இவ்விடத்திலே வந்து பொருந்தப்பட்ட சத்தாதிவி
ஷயங்களையெல்லா மந்த வதுக்கிரகத்தினாலே பொருந்திப் பார்
த்து,—தப்பினைசெய்வது மதுவே நினைப்பு மதுதானே - இந்தவி
ஷய போகங்களின் வழித்தாய்த் தீவினையைச் செயலிக்கிறதும்
துக்கிரகமாகிய திருவருள்தானே நல்வினையைச் செயலிக்கிறதும்
ந்தத் திருவருள்தானே,— தருமுணர்வு புசிப்புமதுதானேயாகி -
இந்த நன்மைதிமைகளை யறியும்படிக்குப் புசிப்பாகிவந்த விஷய
பேதங்களு மவ்வதுக்கிரக மாகிய வருள்தானேயென் றுள்ளபடி த
ரிசித்து,—எப்பொருளு மசைவிலையென - இந்த முறைமைய
ன்றியிலே சித்தாகிய வான்மவர்க்கத்துக்கும் ஜடமாகிய பாசஜா
லங்களுக்கு மொன்றையொன்றறியவு மொன்றையொன்று பொ
ருந்தவு மொருசற்றுஞ் செயலில்லையென்று முறைமையை யுள்ள
படி தரிசித்து அந்தப் பொருளோ டிசைவதுவே, —சிவபோக
மெனு மிறைவன் மொழியே - அவனதுக்கிரக பூரணமெல்லாந்
தற்பூரணமாகவு மீப்படி யிரண்டற நிற்கிறதே சிவனுடனே யிர
ண்டறக் கூடின முறைமை யென்றுஞ் சிவாகமங்கள் சொல்
லும். (ரு)

பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப்
பயின்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றி வரினுஞ், சாதி
நெறிதப்பிடினுந் தவறுகள்வந்திடினுந் தனக்கெனவோ
ர்செயலற்றுத் தானதுவாய்நிற்கி, னாதனவ னுடலுயிரா
யுண்டுநங்கிடந்து நானுபோகங்களையுந் தானாகச் செய்
து,பேதமற நின்றிவனைத் தானுக்கிவிடுவன் பெருகுசிவ
போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே.

இ-ள். பாதகங்கள் செய்திடினுங் கொலைகளவு கள்ளுப்பயின்றிடினு நெறியல்லா நெறிபயிற்றிவரினுஞ் சாதிநெறி தப்பிடினுர் தவறுகள் வந்திடினும் - இப்படிப்பட்ட செய்தியல்லாத தொழில்களைச் செய்தாலும்,—தனக்கென வோர்செயலற்றுத் தானதுவாய்நிற்கில் - தற்செய் லெவ்விடத்திலுந் தோன்றாம லதுக் கிரகமாகிய வருணிறைவிலே வேறற நிற்கில்,—நாதனவ னுடலுயிராய் - அந்த வருளுக்கு முதன்மையாகிய நேய மவனதறிவுபூரணமெல்லாந் தனது வடிவாகக்கொண்டு தானந்தவறிவு பூரணத்துக்கெல்லா முயிராய்—உண்டுறங்கி நடந்து-இவனதறிவுதொழிலாகிய விர்திரிய போகங்களாய் வரும்புசிப்புந் தொழிலுந்தனது புசிப்புந் தொழிலுமாகவே புசித்துத் தொழிற்படும், —நானா போகங்களையுந் தானாகச்செய்து - நானாவிதமாகிய போகங்களை யெல்லா மிவனுக்குத் தனது பூரணவின்பமாகிய நேயவடி வாகவே காட்டி,—பேதமறநின்றிவனைத் தானாக்கிவிடுவான் - இவனதறிவு பூரணமெல்லாந் தனதின்பப் பூரணமாகவும் தனதின்பப் பூரணமெல்லா மிவனதறிவு பூரணமாகவும் வேறறத் தோன்றிநின்ற தனதின்ப நிறைவெல்லா மிவனதனுபோக பூரணத்தையமிழ்த்தி நிற்பது.—பெருகுசிவ போகமெனப் பேசுநெறி யிதுவே ஐட்சித்துருவ மாகிய பிரபஞ்ச மெவ்விடத்திலுந் தோன்றாமல் பெருகப்பட்ட சிவாந்த மேலீடாகிய சிவபோகத்தினது முறைமை யித்தன்மைத் தென்று சொல்லும் வேதாகமங்கள்.

உண்மைநெறிவிளக்கம்-மூலமும்-உரையும்,

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இந்தாலுரையாசிரியர் பெயர் காணப்படவில்லை.

யிலே மலத்திலே பந்திக்கப்பட்டிருக்கையினாலே மல நீங்கும்படிக்குக் கத்தா கிருபையினாலே செய்வித்ததா யிருக்கும். ஆனால் மலமான்மாக்களைப் பந்தித்ததெப்படியென்னில் முன்னேயுண்டான நெல்லுக்குமிதவிடுமுளை முற்பிற்பாடில்லாம லநாதியிலே கூடத் தோன்றினதாயிருக்கும். இதிலாணவமல மான்மாவின்றிவைமறைத்த தெப்படியென்னின் செம்பினுடைய நிறத்தைக் காளிதங்கூடவுதித்து மறைத்தது போன்றிருக்கும். கத்தாவினுடைய வியாபகத்திலே யான்மாக்க ணிறைந்திருக்கவுமாணவமல முயினாமறைத்து தெப்படியென்னில் பழமையாகியகூடல் வியாபகத்திலே நிறைந்திருக்கிற தண்ணீரையுப்புக்கலந்து பிடித்திருப்பதுபோன்றிருக்கும். இப்படியெல்லாம் வெவ்வேறு யொரு புனையொப்பாகக்கத்தா வுள்ளவன்றேயுண்டா யருவமாய் மூலகையான்மாக்களையு மாணவமலம்பிடித்துரிவையுடைய மகத்தான மாணிக்க மணியை நஞ்சுவாய்க்கு ளடக்கின மகத்தாகிய சர்ப்பம்போலவும் பச்சையாய் முளைத்து விறகாகுமட்டு மக்கினியைத்தெரியாமன் மறைத்து வைத்திருந்த காட்டம்போலவுமநான்மாவினுடைய ஞானக்கண்ணை மறைத்த கடுந்தொழிலையுடையவாணவமலத்திலே யறிவுஞ்செயலு மிறந்த சகலவுயிர்களுக்குள் கத்தா கிருபையினாலே நன்ற யவர்களிச்சையை நாடிப்பார்த்துக்கட்புலனினுற் காணாதபிறவியந்தகர்க்குரிமையுள்ளவர்களிச்சித்தபடிக்குக் கோலக்கொடுத்திச்சித்த விடங்களிலேகொண்டுபோய்விடுகிறதுபோலப் பொலிவின்னையுடையமாயையின் காரியமான தனுசுரண புவன போகங்களை முன்னேயுண்டாக்கிக்கொடுத்து இச்சித்த புவனங்களிலே யிச்சித்தவினைப்போகங்களையுங் கூட்டிமுடித்துப் புசிப்பிக்கையினு மந்தவாணவமல மயக்கத்தாற் கத்தாவுபகாரத்தை மறந்து நாமென்கிற வந்தக்கரண விகாரணிதா ஹிதமுண்டாகையாற் புண்ணியபாவ மிரண்டுமுண்டாம்படி காட்டியந்தப் புண்ணிய பாவத்தினுற் பிறக்கும் பிறவியுண்டாகிய

தினஞ்செய்யு மிருவினைகளையு மேற்றுக்கொண்டு மீண்டு மந்தவி
னைப்போகங்களைப் புசிப்பதற்குக் கலாதிஞானங்களையுங் காட்டு
ங் கிருபைத்தொழிலெம்மையிராக்க.

நாட்டுகின்ற, வெப்பிறப்புமுற்செயிருவினையானிச்சயித்
பொற்புடையதந்தையப் போகத்துட்-கர்ப்பமாய்ப்பு
புல்லிற்பனிபோற் புகுந்திவலைக்குட்படுங்கா
லெல்லைப்படாவுதரத் தீண்டி யதிப் - பல்வகையா
லங்கேகிடந்த வநாதிபுயிர்சம்பகியா
லெங்கேனுமாக வெடுக்குமென-வெங்கும்பிக்
காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்துங்காமியத்குக்
கேயக்கைகான்முதலா மெவ்வுறுப்பு-மாசறவே
செய்துதிருத்திப்பின் பியோகிருத்திமுன்புக்க
வையவழியேகொண் டனைகின்ற-பொய்யாத
வல்லபமே போற்றி.

எ-து. கத்தா வான்மாக்களுக்கு வினைப் போகங்களைப்புசி
ப்பிக்கிறதற்குத் தேகங்களைக் கூட்டுகிற முறைமை சொல்லுமிட
த்து முன் பாகமங்களிலே சொல்லப்பட்ட வெண்பத்து நான்கு
நூராயிர மியோனிபேதப் பிறப்பின்வகை யெல்லாமுன்செய்த
விருவினைக்கிடாக வுண்டாம்படி திருவுள்ளத்திலே நிச்சயித்துப்
பலபிரகாரம் வெவ்வேறு தேகபேதங்களையுண்டாக்குவதுமல்லா
மல் மானிடதேக முண்டாக்குவ தெப்படி. யென்னில் அழகுபொ
ருந்திய தந்தையுந் தாயுங் காமவிகாரந் தீரும்படி. க்குச் சையோக
போகஞ் செய்யுங்காலத்து அவர்களுக்குப் பிள்ளைபே றுண்டி. ல்
லையென்பது மறிந்து தாயினுடைய கருப்பத்திற் றந்தையானவ
ன் புல்லினுணியிற்றங்கிய பனித்தவலைபோன்றவிற்துவை விடும்
போ ததற்குள் றுயிரையுடக்கி யுட்கருப்பாசயத்திற் சுரோணித

த்துடனே கல்ப்பித்திருத்தி யந்த விர்து தாய்வயிற்றி னளவற்றிரு
க்கிற வுதராக்கினியினு லெரிசுவராமலும் பலவகையாகிய வந்தவ
யிற்றுக்குட்கிடந்த வநாதி யுயிர்களாகிய புழுக்கள் தங்கள் பசியி
னாலேவந்தவிர்துவை வினாவிலே மெடுத்துப் புசியாமலும் வெய்
யகும்பிரகம்போன்ற காயக்கருக்குழியிற் காத்திருந்து வீணக்
கீடாண கைகால் முதலாகிய சகலவுறப்புந் குற்றமறச்செய்து அ
முகுபொருந்தத் திருத்திப் பின்பந்தத் தேகத்தைமெடுத்துநேரே
யோகத்திலிருத்தித் திரிகால வர்த்தமானங்களை யு மறியும்படிக் கு
ணர்வையுந் கொடுத்துப் பத்துமாதவரைக்கும் புசிப்புங்கொடுத்
துப் பின்பு பூமியிலே பிறக்கும்போ திரண்டுகையுஞ்சிரசிலே கு
வித்த பாவனையாய்த் தலைகீழாய் வரும்படி செய்துமுன்புகுந்த சி
றுவழியைப் பெருவழியாக்கி வுயிர் துன்புற்றிறவாம லுயிருக்குயி
ரா யணைத்திருந்து வெளியிலே யிழுத்துக்கொண்டு வருகிற மெ
ய்மையாகிய வல்லப மெம்மையிராதிக்க.

அம்மாயக்கா றுன்மறைப்ப

நல்லவறிவொழிந்து நன்குதீ - தெல்லையுறா
வக்காலந்தன்னிற் பசியையறிவித்தழுவித்
துக்காவிசோரத்தா யுண்ணடுக்கி-மிக்கோங்குஞ்
சித்தையுருகமுலையுருகுந் தீஞ்சுவைப்பால்
வந்துமடுப்பக்கண்டு வாழ்ந்திருப்பப் - பந்தித்த
பாசப்பெருங்கயிற்றூற் பல்லுயிரும்பாலிக்க
நேசத்தைவைத்த நெறிபோற்றி.

எ - து தாய்வயிற்றைவிட்டு பூமியிலே பிள்ளை பிறந்தவுட
னே சரீரத்துக்குக் காரணமான மாயைச் சண்டமாருதம்போல
லைத்துமயக்க முன்கருப்பத்தினிருக்கும்போ தித்தப் பிறவித்து
ன்பத்தை நீக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென் றவ்விடத்திலேநினைத்தி
ருந்த நல்லநினைவையுமறந் துயிர் தேகமயமாய் நல்வினை தீவினை

த்துன்பத் தொடர்ச்சியாற் பகுத்தறிவில்லாமல் அக்காலத்தி லுயி
ர்புசிப்பிச்சை யுற்றிருப்பதை யறிந்து பசிதெரியும்படி யறிவித்
துக்கதறியழும்படி செய்வித்துப் பிள்ளையழுவதுகண் டெனேபெ
றும்போதுற்ற வருத்தத்தையுந்தாயானவள் மறந்து உட்கி யாவி
சோரும்படியுள்ளே நடுங்கிமிகுந்தோங்கிய வன்பினுலே யவன் சி
ந்தை யிரங்கி யுருகப்பச்சடம்பி லிருந்த இரத்தஞ் சிவப்புமாறி
வெண்ணிறவமுதமாய்க் கொங்கையில்வந்து சுரக்கிற வந்த தீஞ்
சுவைப் பாலேப்பிள்ளை வாய்வைத்துக்குடித்து முகஞ் செழித்தி
ருப்பதுகண்டொய்மகிழ்ந் திருக்கும்படி செய்வித்திப்படித் பிள்
ளையாசையென்கிற பெருங்கயிற்றினாற் கட்டிச் சகலவுயிர்களுக்கு
ங் குழந்தைகளை வளர்க்கும்படிக்கு ஆன்மாக்கடோறு நேசத்தை
நவத்தருளிய நெறி யெம்மையிராணிச்சு,

ஆசற்ற, பாளைப்பசும்பதத்தும் பாலனாம்பதித்து
நாளுக்குநாட்சகல ஞானத்து-மூள்வித்துக்
கொண்டாளவாளக் கருவிகொடுத்தொக்ககின் று
பண்டாரியான படிபோற்றி.

எ-து தாயன்பர் யிருந்திராணித்த கத்தா விப்படிசரித்துவ
ருமூயிர்களுக்குக்கருப்பத்தி லிருக்கிற பசும்பருவத்தும்பாலனாயி
ருக்கிற அந்தப்பருவத்தும் நாளுக்குநாள்பரிணமித்துவளரும்பால
குமார விருத்தப்பருவத்துஞ் சகலாவத்தைப் படுத்திப் பருவத்
துக்கேதுவான கலாதிஞானத்தைச்செய்கொடுத்துச்செயலற்றவுயிர்கள்
வாங்கிக்கொள்ள வாள்வதற்கேற்ற முப்பத்தாறுவகைக் கருவிக
ளையுங்கொடுத் துயிர்க்குயிரா யிமைப்பொழுது நீங்காமலின்று ப
ண்டாரியா யுயிர்க் கேவல்செய்யுங்கிருபை யெம்மை யிராணிச்சு,
தண்டாத, புன்புலால்போர்த்த புழுக்குரம்பைமாமனை யி
லன்புசேர்கின்றன கட் டைந்தாக்கி-முன்புள்ள
வுண்மைநிலைமை யொருகாலகலாது
திண்மைமலத்தாற் சிறையாக்கிக்-கண்மறைத்து

மூலவருங்கட்டி லுயிர் மூடமாயுட்கிடப்பக்
 காலநியதி யதுகாட்டி -மேலோங்கு
 முந்திவியன்கட்டி லுயிர் சேர்த்துக்கலைவித்தை
 யத்தவராக மவைமுன்பு-தந்த
 தொழிலறிவிச்சை துணையாகமானி
 நெழிலுடையமுக்குணமு மெய்தி-மருளோடு
 மன்னுமிதயத்திற் சித்தத்தாற்கண்டபொரு
 ளின்னபொருளென் றியம்பவொண்ண-வந்திலேபோய்க்
 கண்டவியன்கட்டிற் கருவிகளீரைந்தொழியக்
 கொண்டெயிமித்தற்றை நாட்கொடுப்பப்-பண்டை
 யிருவினையான்முன்புள்ள விற்பதுன்பங்கண்
 மருவும்வகையங்கே மருவி-யுருவுடனின்
 ரோங்குறுதலாய வோலக்கமண்டபத்திற்
 போங்கருவியெல்லாம் புருந்தீண்டி-நீங்காத
 முன்னைமலத்தினிருண் மூடாவகையகத்துட்
 மென்னுமிருணீக்குஞ் சுடரேபோ-லந்திலையே
 சூக்கஞ்சுடருருவிற் பெய்துதொழிற்குசிய
 ராக்கிப்பணித்த வறம்போற்றி.

௭ - து கத்தா பண்டாரிபோலகின்று தத்துவங்களைக்கூட்
 டியிரகூதிக்கும்படி யெப்படியெண்ணில் நீங்காமற் புன்புலால்நாறு
 ந்தோல்போர்த்த புழுக்கூடான சரீரமாகிய பெரியமனைக்குள் கி
 ருபையினாலே துரியாதீதந் துரியஞ் சுழுத்திசொப்பனம் சாக்கிர
 மென்னும் பெயருடைய வைந்து கட்டாக்கி யான்மாவுக் கநாதி
 யிலே பொருந்தின வுண்மைநிலையையான வானவமல மறைப்பு
 ச்சுற்றுநீங்காமற் றிண்மையா யுயிரைச்சிறைப்படுத்தி நிற்கு மூலா
 தாரமாகியவீட்டி லதீதப்பட்டுயிர் மூடமாயுட்கிடப்ப வவ்விடத்

திவினைப்பாறுமட்டுங் காலத்தை நியதியினு னிறுத்தி யப்பான்மே
 லே யோங்கியிருக்குந்தரியமான நாபித்தானவீட்டி லுயிரைப்பி
 ராணவாயுவுடனேகூடச் சேர்த்து அவ்விடத்திலே கலைவித்தையி
 ராகத்தினுன்முன்னேயான் மாவின்னுடையதொழிலறிவிச்சமுன்
 றையுமெழுப்பியதற்குத் துணையாகப் பிரகிருதிமாயையிலுண்
 டானவழகுபொருந்திய சாத்துவீக ராசததாமத மென்னு முக்கு
 ணங்கனையுஞ்சேர்த் தப்பான் மேலே சுழுத்தி வீடாகிய ஹிருதய
 த்தானத்திற் சித்தக்கருவியுடனே கூட்டி யவ்விடத்திற் சித்தத்
 தாம் கண்டபொரு ளின்னபொருளென்றறியாமன் மயங்கிநின்
 றவயிரைச் சொப்பன வீடாகிய கண்டத்தானத்திற் சேர்த்து அ
 வ்விடத்திலே சத்தாதியைந்தும் வசனாதியைந்தும் அந்தக்கரண
 ங்கள் நான்கும் வாயுக்கள் பத்தும் புருடனுமானவிருபத்தைந்து
 கருவியுங்கூட்டி முன்னே செய்த விருவினைக்கீடாக முன்சாக்கி
 ரத்திலே யின்ப துன்பத்தைப் புசிப்பித்தமுறைமைபோலச்சொ
 ப்பனத்தினு மிருவினைப்போக முண்டானது மறிந்து சுத்ததத்தி
 வங்களினற் பிரேரித்துப் புசிப்பித்துப் பின்பதற்கு மேலாய து
 லதேகத்தின்கண் வளர்ந்து நிற்கிறசாக்கிரவீடாகிய துதற்றூன
 மாகிய வேலக்கமண்டபத்தின்முன் கேவலாவத்தைக்குக் கூடா
 மனின்ற பூதங்களைந்தும் புருடதத்துவநீங்கலாகின்ற வித்தியா
 தத்துவமாறுஞ் சிவதத்துவமைந்து மாகப்பதினாறு முன்சாக்கிர
 த்தி லிருந்த ஞானேந்திரியமைந்துங் கன்மேந்திரிய மைந்துஞ்
 சொப்பனத்திலிருந்துவந்த விருப்பத்தைந்து கருவியு மற்றப்புற
 க்கருவிசுணற்பத்தைந்து மாகத் தொண்ணூற்றாறு கருவிகளையும்
 பொருத்திச் சேவிக்கும்படி செய்வித்து முன்னேவிட்டுநீங்காமலே
 ந்தவத்தையினு மறைந்துநின்ற வானவமல மிருள்கூடாதபடி ம
 னையிலேநெருங்கியிரா நின்ற விருளை நீக்கும் விளக்கைப்போஷ
 ச்சுக்குமாதி வாக்குடனே கூடிப் பிரகாசித்து நிற்குஞ் சகலாவ
 த்தையிலுயிரா நிறுத்திக் கன்மத்துக்கேதுவான சத்தாதி விடய
 ங்களைக்காட்டி யான்மாக்கள் யானென தென்று கர்ச்சித்துநின்

றவைகள் வெவ்வேறு தொழிற்குரியரம்படி செய்விக்குஞ் சிவத
ர்ம மெம்மையிரட்சிக்க.

வேட்கைமிகு, முண்டிப்பொருட்டாலொருநாலவியாது
மண்டியெரியும் பெருந்திமாற்றுதற்குத்- திண்டிற்சேர்
வல்லார்கள்வல்ல வகையாற்றொழில்புரித

லெல்லாமுடனே யொருங்கிசைந்து-செல்காலை
முட்டாமற்செய்வினைக்கு முற்செய்வினைக்குஞ்செலவு
பட்டோலைதீட்டும் படிபோற்றி.

எ - து. சத்தா சகலவத்தையிற் கருவிகூட்டி முடிக்குமுப
காரத்தைமறந்து ஆன்மாக்கள் பிரபஞ்ச வாசையிருந்துபுசிப்புநி
மித்திய மொரு கணநேரமானுலங் கெடாமல் வயிற்றிலே மண்
டியெயிந்து கொண்டிருக்கிற வடவாமுகர்க்கினிபோன்ற பசியை
த்தணிக்கும்பொருட்டுத் திண்ணியவாங்காரப் பலன்களால் வத
வரவல்லமைக்கேற்ற தொழில்கள் செய்யுமிடத் தவர்களுக்குத்
தோன்றாம லுடனிகழ்ச்சியான வொருமைப்பாடாய்க் கூ-டிநின்
றவரவர் நினைவின்படி செய்வித்துக்கொடுத் தான்மாக்கள் யா
னெனதென் றிடையறாதுசெய்யும்வ்னை மிகுதியான வாகாமியுத்
துக்கு முன்செய்தவாறத்துவாவிலங் கட்டுப்பட்டிருக்கிற சஞ்சித
த்துக்கு மதிலேபாகப்பட்டுப் புசிப்புக்குவந்த பிராரத்துவஞ்செ
லவுக்கு மவரவர் கணக்கப்பிள்ளையாயிருந்து பட்டோலை மெழுதி
யொப்பிக்குங்கருணையிரட்சிக்க.

கட்டோங்கு, மிந்திலைமைமானுடருக் தேயன்றி யெண்
மன்னுயிர்க்குமிந்தவழக்கேயாய்-முன்னுடைய [ணிலா
நாணுள்வரையி லுடல்பிரித்துநல்வினைக்கண்
வாணுளின்மாலா யயனாகி-நீணாகர்
வானுடர்கோமுதலாய் வந்தபெரும்பதத்து
நானுவிதத்தா னலம்பெறுநாட்-டான்மாள்

வெற்றிக்கெடுத்தார் வேகத்துடன் வந்து
 பற்றித்தம்வெங்குருவின் பாற்காட்ட-விறறைக்கு
 மில்லையோபாவி பிறவாமையென்றெடுத்து
 நல்லதொரின் சொனடுவாகச் - சொல்லியிவர்
 செய்திக்குத்தக்க செயலுறுத்துவீரென்று
 வெய்துற்றுணைக்க விடைகொண்டு-மையறநஞ்
 செக்கினிடைத்திரிந்துத் தீவாயிவிட்டேரித்துத்
 தக்கநெருப்புத்துண்டமுவுவித்து-மிக்கேருங்கு
 நாராசங்காய்ச்சிக் செவிமடுத்துநாவரிந்து
 மீராவுன்னுனைத்தின் எனன்றித்தம்-பேராம
 லங்காழ்நாகத் தழுத்துவித்தம்பின்னுந்தம்
 வெங்கோபமாறாத வேட்கையரா-யிங்கொருநா
 ளெண்ணி முதற்காணாத வின்னற்கடுகரம்
 பன்னெடுகாட்செல்லும் பணிகொண்டு-முன்னாடிக்
 கண்டுகடன்கழித்தல் காரியமாமென்றெண்ணிக்
 கொண்டுவருநோயின் குறிப்பறிவார் மண்டெரியிற்
 காய்ச்சிச்சுடவறுக்கக் கண்ணுரிக்கநன்னிதிய
 மீய்த்துத்தாய்தந்தைதம நின்றபுதுதல்-வாய்த்தநெறி
 யோடியதேரின்சு முயிர்போனகன்றலே
 நீடுபெரும்பாவமின்றே நீங்குமென-நாடித்தன்
 மைந்தனையுமூர்த்தோன் வழக்கேவழக்காக
 நஞ்சனையசின்றை நமன்றாதர்-வெஞ்சினத்தா
 லல்லலுறுத்து மருநாகங்கண்டுநிற்க
 வல்லகருணைமற்றம் போற்றி.

ஏ - து. கத்தா வான்மாக்கள்செய்த விருவினைக்குங் கணக்
 கெழுதினபடிக்குப் புண்ணிய பாவத்துக்குள்ள் பலன்களையுங்கூ
 ட்குற தெப்படியென்னில் பொருந்தி மிகுந்த விருவினைமுறை

மை பூமியிலுள்ள மாணுடருக்கே யல்லாமலு மெண்ணில்லாத த
னுக்களிலே பொருந்தியிருக்கிற பல் வயிர்களுக்குமிந்த முறை
மையாக வினைகளை நிச்சயித்தறிந்து முன்னமைத்த வாயுமுடி
வி லுடல்களைப் பிரித்து நல்வினை பாகப்பட்டவயிர்களையெல்லா
ம்பூதசரீரமானதிவ்விய சரீரத்துடனேகாலநீட்டிப்பாய் வாழ்ந்தி
ருக்கும்படிக்குவிஷ்ணுவலகத்தில்விஷ்ணுரூபமாயும் பிரமலோக
த்திற் பிரமரூபமாயுந் தேவலோகத்திற் தேவேந்திர ரூபமாயுந்
தேவர்களாயும்வந்த பெரிய பதப்பிராப்திகளிலேநானாவிதமான
போகங்கள் புசித்திருக்கும்படிசெய்வித்தும் பூமியிலே இராச ஜ
ஸ்வரியத்துடனே வாழும்படி செய்வித்துமிருக்கு நாராயணபுண்
ணிய காமபலன் புசித்து முடித்து பாவகன்மபலன் புசிக்குநா ள
டுத்தவுடனேயங்கங்குவாழ்ந்திருந்தவயிர்கள் எந்தந்ததேகத்தைவி
ட்டு மாளுபிப்படிக்குக் கத்தாவினுடைய வாக்கினையினாலே வெற்
றிபொருந்திய யமனாதர்கள் வேகத்துடனேவந்து பாசத்தினுற் க
ட்டிப்பிடித்துக் கொண்டுபோய்த் தங்களைசமானாகிய தருமராஜா
வின் முன்புவிடத் தருமராஜாவந்து ஆன்மாக்களைப் பாரத்திரங்
கிப் பாவிசா ளுங்களுக் கிறறைவரைக் குள்ளாகப்பிறவாநெறி
பெற வேண்டுமென்று கத்தாவைவிரும்பு மறிவு பிறக்கவில்லை
யோவென்று நல்ல வின்சொல்லாக நடுவுநிலைமையாகப் பேசிப்
பின்பவர்கள்செய்த பாவத்துக்கேற்றசெயல்களைச் செய்யுமென்று
கோபத்துடனே கிங்கார்களைப் பார்த்துச் சொல்லவிடைபெற்று
ப்பூதசரீரமான யாதனாசரீரத்திலே யுயினாநிறுத்தித் துன்பமுறு
ம்படிக்குச் செக்கிலேயிட் டாட்டியுந் தீவாயிலிட் டெரித்தும்பெ
ரியநெருப்புத்துணைத் தழுவிக் கிடக்கும்படிசெய்து மிகுந்து நீ
ண்டிருக்கிற நாராசங்களைக் காய்ச்சிக்கெவியிலே செலுத்தியும்நா
க்கைக் கருவிகொண் டறுத்தும்அவரவருனை யவரவர் தின்னும்
படிக்க கிரிந்துகொடுத் தடித்தும்பேராதபடி யாழ்ந்த நகரங்களி

லே யழுத்துவித்தும் பின்னூந்தங்களுடைய கடுக்கோபமாளுத
 விச்சையுடையரா யவற்றிலேயொருநாள்போல் துன்பத்தைக்
 கொடாநின்ற கொடிய நரகங்களிலே பலநெடுநாட் செல்லுமட்
 மெய்யமகிங்கர்கள் பணிசெய்யக் காருண்ணிய வடிவாகிய கத்தா
 சிற்றுயிர்களை யமகிங்கரர்களிடத்திலே காட்டிக்கொடுத்து அவர்
 கள் துக்கப்படுகிறதைப் பார்த்திருப்பானே நென்னில் உலகத்
 திலே தந்தை தாயானபேர்கள் பின்னையினுடைய நோய் மிகுதி
 யை யுள்ளேநாடியறிந்து நோய்திரும்படிச் சுதற்கேற்ற முறை
 மைசெய்வது கடனென்று நினைந்து பின்னையே நோயறிந்து மரு
 ந்துகொடுத்துத் தீர்க்கும் வைத்தியத்தொழில் செய்கிறவனிடத்
 திலே யொப்புவித்து அவனிருப்பு நாராசங்காய்ச்சிச் சுடவுஞ்சத்
 திரமிட் டறுக்கவுங் கண்படலத்தை யுரிக்கவு மிப்படிப்பலகிரி
 யையுஞ்செய்யப் பின்னே வருத்தப்பட்டாலு நோய்தீர்ப்பதையறி
 ந்தந்தவைத்தியனுக்கு நல்ல திரவியமுதலானவெருமானம்பண்
 ணிச் சந்தோஷத்துடனே யவர்கள் கண்டுநிற்பதுபோலவுமனுச்
 சக்ரவர்த்தியான சோழராஜா தானரிய தவம்பண்ணிப்பெற்ற வ
 ருமையான வொருமகன் திருவாளூர்த் தெருவழியேதேரோறிப்
 போம்பொழுது மாயமாகச் தேர்க்காலில் வீழ்ந்திறந்த பசுவின்
 கன்றினிமித்திய மந்தப் பாவந் தீரும்படிக் கெத்தனைபேர்கள்மா
 றுபாடாய்த் தடுக்கவுங்கேளாமற்பின்னையைக்கன்று தங்கினபடிக்
 குத் தேர்க்காலிலேபோட்டு நசிக்கிப்போட வெண்டுமென்று து
 ணிந்து தேரிலே தாய்ப்பசுவைவைத் தூர்ந்துகொன்றது மகளை
 யமன்பிடித்து வருத்தாதபடிக்குச்செய்தகிருபையே யாகையால
 ந்தவழக்குப்போலவும் விடம்போன்றசின்தையையுடைய நமன்
 தூதர் மிகுந்த கோபத்துடனே பாவஞ்செய்த வுயிர்களைச் கொடி
 ய நரகவாதினைப் படுத்துவதைச்சகல வுயிர்களுக்குத் தந்தையுந்
 தாயுமாயிருக்கிற சிவமுஞ் சத்தியமலநேராய் தீர்த்தாற் போதுமெ
 ன்று சந்தோஷத்துடனேகூண்டு நிற்கிற வல்லபமான கருணை மற்
 றெம்மை யிரட்சிக்க.

பல்லுயிர்க்கு, மின்னவகையாவிருவினைக்க நின்றருத்தி
முன்னேமுதலென்ன முதலில்லோ-னல்வினைக்க
னெல்லாவுலகு மெடுப்புண்டெடுப்புண்டு
செல்காலம்பின்னரகஞ் சேராமே-கல்லறெறி
யெய்துவதோர்காவந்தன் னன்பரைக்கண்டின்புறுத
லுய்யுநெறிசிறிதே யுண்டாக்கிப்-பையவே
மட்டாய்மலராய் வருநாவின் முன்னேகாண்
மொட்டாயுருவா முறைபோலச்-கிட்டியதோர்
கல்லபிறப்பிற் பிறப்பித்துகிடும்வினை
யெல்லையிரண்டு மிடையொப்பிற்-பல்பிறவி
யத்தமதிலன்றோ வளவென்றுபார்த்திருந்து
சத்திபதிக்குத் தரம்போற்றி.

எ - து. கத்தா விங்ஙனஞ் சொன்ன வொன்பது வகையி
னாலு மிரட்சிக்கப்பட்ட வான்மாக்களுக்குப் பெத்தகால முடி
வாகமட்டு மிருவினைப் பலன்களை யவனவ னது முன்னிலையாக
நின்றருத்தித் தனக்குமேலொரு கத்தாவில்லாத சகலபுவன கத்
தாவாகிய சிவனந்த விருவினைகளுக் கிருப்பிடமானமாயா வுலக
ங்களை யெடுப்புண் டெடுப்புண்டு மாறிமாறி வரும்படிக்காதியர்
யநாதிதொடுத்துச் சிருஷ்டித்துந்நிபித்துஞ்சங்கித்துந்நிரோபவ்
த்து மதுக்கிரகித்துத் தமது சத்தியினுலே பஞ்சகிருத்தியங்களைக்
செய்வித்து மலபரிபாகப்பட்டதையுந்நிபி பின்னரகத்திற் சென்
லும் பெத்தத்தை நீக்கி யான்மாக்களுக்கு முத்திக்காலத்தைநே
ர்ப்படுத்தவேண்டித் தனக்கன்பரான மெய்யடியார்களைக் கண்ட
வுடனே தன்னைக் கண்டதுபோல வந்தவான்மாக்க ளின்புற்றவ
ரோவின பணிவிடைகேட் கியும்படிக்குச் சிறிது கல்லவழியை
யுண்டாக்கிக் காட்டி யதினல்வழியே சிவபுண்ணியமான புத்தியூ
ர்வத்தினுமபுத்தியூர்வத்தினு முபாயச்சரிதையாதியிலுமுண்மைச்
சரிதையாதியிலுமாகக் கிரமத்திலே செய்யப்படுத்தியந்தமட்டாய்
மலரவிருக்கிற வரும்பு பருவநீங்கிய வரும்பருவத்துக்கடுத்த முத

ஞன் மொட்டாயிருக்கிற மலர்போல் மலம் பரிபாகம் பிறந்ததன்மை சமீபத்திற் கண்டுஒப்பற்ற நல்லசிவ சமயத்திற் பத்தியிருந்த விடத்திலே பிறப்பித்து நாட்பட்ட விருவினையு மேககாலத்திலே யிரண்டும் தராசு துணிபோலச்சமஸ்பருவத்திலே பலபிறவியு மந்தமாரம்படிக்குத் தமது தீவிரதரம் பொருந்தின வருட்சத்தியை யவ்வுயிர்களின் மலநீங்கும்படிக்குப்பதிக்குந்தாமெம்மை யிரட்சிக்க.

முத்திதரு, நன்னெறிவிஞ் ஞானகலர் நாமெல மொன்றி
மந்நிலையேயுண்ணின் றறுத்தருளிப்-பின்னன்பு [னையு
மேவாவிளங்கும் பிரளையாகலருக்குத்
தேவாய்மலகன்மந்தீர்த்தருளிப்-பூவலயந்
தன்னின் றுநீங்காச் சகலர்க்கவர்போல
முன்னின் றுமும்மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை- யன்னவனுக்
காதிசுணமாதவினா வாடிந்திருத்தொழிலுந்
சோதிமணியிடற்முச் சுந்தரமும்-பாதுயாம்
பச்சையிடமும் பவளத்திருச்சடைமேல்
வைச்சநதியு மதிக்கொழுந்து-மச்சமற
வாடுமரவு மழகார்த்திருதுதன்மே
னீடுருவவன்னி நெடுங்கண்ணுங்-கேடிலயங்
கூட்டுந்தமருகமுங் கோலவெரியகலும்
பூட்டரவக்கச்சம் புலியதனும்-வீட்டின்ப
வெள்ளத்தழுத்தி விடுத்தாளினுமடியா
ருள்ளத்தினும்பிரியா வொண்சிலப்புங்-கள்ளவினை
வென்றுபிறப்பறுக்க சாத்தியவீரக்கழலு
மொன்றுமுருத்தோன்றாம லுள்ளடக்கி-யென்று
மிறவாதவின்பத் தெமையிருத்தவேண்டிப்
பிறவாமுதல்வன் பிறந்து-நறவாருந்
தாருலாவும்புயத்துச் சம்பந்தநாதனென்று
பேரிலாநாதனொரு பேர்புணந்து-பாரோர்த

முண்டியறக்கம் பயமின்பமொத்தொருகிக்
கொண்மெகிழ்ந்த குணம்போற்றி.

எ - து. இருவினையொப்பு மலபரிபாகஞ் சத்திரிபாதம்பெ
ற்ற பக்குவான்மாக்களுக்குக் கத்தா வாசாரியமூர்த்தமா யறுக்கி
ரகம் பண்ணுகிற முறைமை யெப்படியென்னில் முத்தியைக்
கொடுக்கு நல்வழியையுடைய விஞ்ஞானகலர்க் கவர்கன்பற்றியிரு
க்கிற வாணவமல மொன்றினையு மவர்களறிவுச்சூட்டேரறிவாய்
ப் பிரகாசித்துத் தோன்றி நீக்கி யருள்வடிவாக்கினேயத்தி லமுந்
தும்படி சுடாட்சிப்பர். பின்பு பொருந்திவிளங்காநின்ற பிரண
யாகலருக்குத் திருவுரு காணும்படிக்கு மாணமழுவுந் சதர்ப்புஜ
முங் காளகண்டமுந் திரிநேத்திரமுமுடைய திருமேனிகொண்டி
ருந்து அவர்களைப் பற்றியிருக்கிறவாணவமலஞ் கண்மமல மிரண்
டையு நீக்கியருள்வடிவாக்கினேயத்தி லமுந்தும்படி சுடாட்சிப்ப
ர். அசுத்த மாயையிற்றோன்றிய பூலோகத்தைவிட்டுநீங்காமலிரு
க்கிறசகலருக்கவர்களைப்போலமானிடச்சட்டைசாத்தி மாணக்கா
ட்டிமாணப்பிடிப்பார்போல முன்னின்றுதரிசனைகொடுத்தவர்
கன்பற்றியிருக்கிறவாணவங் கண்மமாயையென்னுமூன்றமலங்க
ளையுந் தீஷாக்கிரமங்களினாலேதீர்த்தருள்வடிவாக்கி யடிமையாக்
கிக் கொள்ளுதலந்தக் கத்தாவுக்கா திகாலத்திலே யுண்டானகுண்
மாதலாற்றிருச்சிற்றம்பலத்தின் கண்ணேநின்றருடுகிற திருநடன
த்தொழிலும் பிரகாசம் பொருந்திய நீலமணிபோன்றிலங்குகிற
காளகண்டமுந் திருமேனியிற் பாதியாய்ப் பச்சைவடிவுகொண்
டிவலங்குஞ் சிவகாமிதங்கிய விடப்பாகமும் பவளக்கொடி படர்ந்
து கிடப்பதுபோன்ற திருச் சடாபாரத்தின்மேற் றரித்திருக்கிற
கங்கையும் பால்சந்திரப் பிரபையும் வெருஷம்படிக்குப் படம்வி
ரித்தாடுகிற சர்ப்பமும் அழகு மிகுந்ததிருநுதனவிண்மேனோக்
கிநீண்டுகிடந் திலங்கு மக்கினிநேத்திரமும் வலக்கையிற் பிடித்
திருக்கிற கேடில்லாத லயத்துடனே முழங்குந் தமருகமு மழகு

பொருத்திய விடதுகையிற் பிடித்திருக்கிற வக்கினி குண்டமு
மரையிலே கட்டியிருக்கிற வைத்தலையரவக்கச்சும் புன்னிபொ
ருத்திய புவித்தோலுடையும்குவான் மாக்களை மோகஷமாகிய
பேரின்ப வெள்ளத்தழுத்துதற்குன்றின பாதத்தினு டடியா ருள்
ளத்திற்கலம் தின்பபூரணமாயிருக்கிற ஞான குஞ்சிதபாதத்தினு
ம்பிரியாமற் றரித்திருக்கிற திருவருட்பிரகாசம்பெயருத்திய சில
ம்பு முயிர்களைச் சோரத்தனமாய்க் கணவுகொண்டு தன்வசப்ப
டுத்துகிற முன்னை வினைவையவென்று பிறவித்துன்பங்கனையறுப்
பதற்கு மலவைவிரகாமென்று முழந்தாளிற் றரித்துக்கொண்டிரு
க்கிற வீரகண்டாமணியையு மிவைகொண்டு முருத்தோன்றா
தபடி யுள்ளேயடக்கி யொளித்துக்கொண் டென்றுமுடிவில்லாத
பேரின்ப மோகஷத்தி லெம்போல்வாரையு முறுத்தவேண்டிப்
பிறவாழுதல்வன்பிறந்து வந்தானென் றதிரசயமாய்க்சொல்லும்ப
டிக்குத் திருமேனிகொண்டு தேன்பொருத்தியசெங்கழுநீர்மாலே
யுலாவும் புயத்தையுடைய மறைஞான சம்பந்தகாதனைன்றொரு
பெயருஞ் சபாவத்திலில்லாதகாத னொருதிருப்பெயருஞ் சாத்திக்
கொண்டு பூமியினுள்ளவர்களைப்போலவுண்பதும் உறங்குவதும்
அஞ்சுவதும் விடயபோக மின்பமுறுவது மொத்தொழுதிக்கொ
ண்டெழுந்தருளி மகிழ்த்திருத்த குண மெம்மையிரட்சிக்க.

மிண்டாய, வாறுசமயப்பொருளு மறிவித்தவற் றிற்
பேரின்பமெயக்களு ட்கே பேருக்கித் - தேருத
சித்தத்தெனியத் திருமேனிகொண்டிவரு
மத்தகைமைதானே யமையாமல் - வித்தகமாஞ்
சைவநெறியிற் சமயமுதலாக
வெய்துமபிடேக மெய்துவித்துச் - செய்யதிருக்
கண்ணருளானோக்கிக் கடியபிறப்பாற்பட்ட
புண்ணியிருவினையும் போயகவ - வண்ணமலர்க்

கைத்தலத்தைவைத்தருளிக் கல்லாயநெஞ்சருக்கி [குன்
மெய்த்தகைமையெல்லாம் விரித்தோதி - யொத்தொழு
சேனூரிருள்வடிவுஞ் செங்கதிரோன்பாணிற்பத்
காணுதொழியுங் கணக்கேபோ - லாணவத்தி
னாகுகுறையாம லென்பாலணுகாம
னீதிரிறுத்து நிலைபோற்றி.

எ - து. இப்படி மானுடரைப்போலத் திருமேனிகொண்
டாசாரியமூர்த்தமாய்ப் பெண்ணாகடத்தின்க ணெழுந்தருளியிரு
ந் தெங்களுக் ககங்காரம்பொருந்திய புறச்சமயப் பொருள்களெ
ல்லா மறிவித்ததிலே யொருபிரயோசனமு மில்லையென்றறிகிற
திடமே பேரூகும்படி செய்வித்துத் தேராமலிருந்த சித்தந்தெ
ளியும்படிக்குத் திருமேனி தரிசனகொடுத்தருளிய வந்தத் தகை
மையும் போகாமன் மேம்பாடாகிய மெய்கண்ட சந்தானச் சத்
தசைவநெறியில் விட்டகுறையறிந்துசமயவிசேடநிருவாணம்பொ
ருந்தப்பட்ட வபிடேகமென்னு நான்குவகைத்தீட்சையும் பண்
ணிச் சிவந்த தாமரைமலர்போன்ற திருக்கண்ணருளிஊற்பார்த்
துத் துன்பப்பிறப்பினைப்பட்ட புண்ணுடம்புத் துன்பமும் மிருவி
னைத்துன்பமும் முயிரைவிட்டு நீங்கும்படிக்கழகுபொருந்திய தா
மரைமலர்போன்ற திருக்கைத்தலத்தைச் சிரசிலேவைத்தருளி
க் கற்போன் றிருந்த நெஞ்சை யக்கினியைச் சேர்ந்த மெழுகு
போல வருக்கித் திரிபதார்த்த மெய்த்தகைமைப் பொருள்களெ
ல்லாம் விரித்தோதி யுபதேசித்தொற்றுமையாக வாகாயத்தைம
றைத்த பூதவிருள்வடிவானது அந்தஆகாயத்திற் சிவந்தசூரியனு
தையமானவுடனே பூதவிருட்பிரகாசமாய் மறைந்து நீங்கவாகா
யஞ் சூரியவொளி வடிவாகிநின்ற முறைமைபோல வுபதேசித்த
ஞானப்பிரகாசத்தைப்பற்றி மும்மலமுநீங்கி யான்மபோத மரு
ளிலடங்கச்செய்து மலமான்மபோதத்தையும் பற்றாமற் தன்னு

டைய வநாதி நித்தியமும் கெடாம னீதியாகநிறுத்தின நிலைமை
யெம்மையிட்கிச்சு.

மேதக்கோர், செய்யஞ்சரிதை திகழ்கிரியாயோசத்தா
லெய்துஞ்சீர்முத்திபத மெய்துவித்து - மெய்யன்பாற்
காணத்தருவார்கள் கண்டாற்றமைப்பின்பு
நாணத்தருநான் நன்னெறியை - வீணை
யெனக்குத்தரவேண்டி யெல்லாப்பொருட்கு
மனக்குமலாயன் மால்வானோர் - நினைப்பினுக்குச்
தூரம்போலேயணிய சுந்தாத்தாளென்றலைமே
லாரும்படிதந் தருள்செய்த - பேராளன்
றந்தபொருளெதென்னிற் றுன்வேறுநானிலேறாய்
வந்துபுணராவழக்காக்கி - முந்தியென்ற
னுள்ளமென் றுநீங்கா தொளித்திருந்துதோன்றிநிற்குங்
கள்ளமின்னுகாட்டுங் கழல்போற்றி.

எ - து. உலகப்பற்றற மேம்பாட்டுடனே தாதமார்க்கஞ்ச
ற்புத்திரமார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சன்மார்க்கமென்னு நான்குவழி
யினுளின் றுண்மைச் சரிதை கிரியாயோகங்களை விதிதப்பாம ல
துட்டித்துச்செய்த வடியார்களுக்குச் சிறப்புமிருந்த மதமுத்தியா
ன சாலோக சாமிப சாரூப மெய்தும்படி. செய்வித்து அதனால்
ஞானதாகமுற்ற வடியார்க ளதுக்கிரகத்தைப்பெற்று மெய்யன்பி
னாலே சிவரூபத்தி லான்மதரிசுண்பண்ணிச் சிவதரிசனத்தி லா
ன்மாவுன்றன் னிமல்பை யறிந்து பின்புபெத்தமுத்தி யிரண்டி
னு முபகரித்து இரட்சிக்கிற கத்தாவின்னுடைய கருணையைமறந்
து நாமொரு முதலென்றிருந்தோமே பென்று லச்சைப்பட்டு நா
ணிப் பதைப்பறவருளினமுத்தி யிரண்டற் றதுபவிக்குஞ் சிவா
துபவத்தைத் தமோற்றியானாலுஞ் சிவசிவாஹென்று நினைபாத

வெனக்கும்வீணையிரங்கியதுக்கிரகம் பண்ணவேண்டி வேதாகம
புராணசாத்திரங்களிற் சொல்லப்பட்ட வெல்லாப்பொருளுக்கு
மனத்துக்குப் தாமரை மலரினெழுந்தருளி யிருக்கும்பிரமவிஷ்ணு
மூதலாகிய தேவர்கண்ணினைப்புக்குந் தெரியப்படாததூரம்போ
லே நின்றும் ஐட்சித்துக்களிடத்தினு மணித்தாய் நிறைந்திருக்
கிற வழகுபொருந்திய சீர்பாத கமலத்தை யடியேன் சிரசின்மீது
ருந்து பிரகாசிக்கும்படிக்கு வைத்ததுக்கிரகம்பண்ணிப்பெரியம
காதேவரென்னும் பெயரையுடைய மறைஞான சம்பந்த ஞான
சாரியரெனக்கதுக்கிரகம்பண்ணின பொருளேதென்னிற்றுவே
று நான்வேராய்வந்துபொருந்தின தில்லையென்னும்வழக்கையறி
வித் தநாதியேதொடுத்துன்னிடத்திலே யொளித்திருந்துந் நம்
மைக்காணுதிருக்க நாமென்றுமுன்னைக்கண்முகொண்டிருந்தே
மென்கிற கள்ளத்தையிப்போதுயிர்க்குயிராய்ப் பிரகாசித்துநின்
றறிவித்த பாதமானதெம்மையிரங்கிக்க.

வள்ளமையாற், நன்னைத்தெரிவித்துத்தன்னுளினுட்கிட
வென்னைத்தெரிவித்த வெல்லையின்கண்மின்னாரும் [ந்த
வண்ணமுருவ மருவுங்குணமயக்க
மெண்ணுங்கலைகால மெப்பொருளு-முன்னமெனக்
கில்லாமைகாட்டிப்பின் பெய்தியவாகாட்டியினிச்
செல்லாமெநாட்டுஞ் செயல்போற்றி,

எ - து. வளப்பமிகுந்த கிருபையினுற் கத்தா தன்னைத்தெ
ரிவித்துத் தன்பாததாமரையான் திருவருளுக்குள்ளே பிரியாம
லென்றுங்கிடந்தவென்னையுந் தெரிவித்தவெல்லைக்கண்மின்போ

ன்று தோன்றியழிகிறவண்ணத்தையுடையதேகமுந்தேகத்தை
ப்பொருந்திய குணமயக்கங்களு மறிவைவிளக்கப்பட்டகலையாதி
முதலாகியதத்துவங்களு முன்னில்லாதகேவலாவத்தையெழுந்
னையறிவித்துப் பின்பு தேகமுதலிய கருவிகரணதிகளுங் கூடி
சைகலாவத்தையு மறிவித்து இனியருளைவிட்டுத் தேகமுதலான
கருவிகரணதிகளிற் செல்லாத சுத்தாவத்தையுமறிவித்தசெயலெ
ம்மையிராதிக்க.

எல்லாம்போய்த், தம்மைத்தெளிந்தா ராய்த்தாமேபொ
யெம்மைப்புறங்கூறி யின்புற்றுச்-செம்மை [ருளாகி
ய. விசாரம்பேசு மகம்பிரமக்காரர்

யெளியாமிருளில் விடாதே - யொளியாய்நீ
நின்றநிலையிலே நிகழ்த்தியொருபொருள்வே
நின்றியமையாமை யெடுத்தோதி - யொன்றாகச்
சாதித்துத்தம்மைச் சிவமாக்கியிப்பிறவிப்
பேதத்தனிலின்பப் பேதமுரூப்-பாதகரோ
டேகமாய்ப்போகாம லெவ்விடத்துங்காட்சிதந்து
போகமாய்பொற்றாளி னுட்புணர்த்தி - யாதியுட
னிற்கவழியா நிலையிதுவேயென்றருளி
யொக்கவியாபகந்தன் னுட்காட்டி - மிக்கோங்கு
மாந்தமாக்கடலி லாராவமுதளித்துத்
தான்வந்துசெய்யுந் தகுதியினு - லானுயிர்தான்
முன்கண்டகாலத்து நீங்காதமுன்னோனை
யென்கொண்டு போற்றிசைப்பேலியான்.

எ - து. எல்லாத் தத்துவங்களையும்-பொய்யென்றுகண்டு நீ
 ங்கித் தம்மைத்தெளிந்தோமென்று நமக்குமேலேவேறொருபொ
 ருளில்லையென்றுஞ் சைவசித்தாந்திகளுடனே கூடலாகாதவாங்
 மக்குப் புறம்பென்றும்பேசித் தன்னின்பத்தைத்தானே புசித்தி
 ருப்போமென்று மகிழ்ச்சியுற்றுச் செவ்விதானநிருவிகாரி நாமே
 யென்றுபேசி யகமே பிரமமென்னும் வாதிகள் தன்னையுமறியா
 மற் றலைவனையு மறியாமன் மயங்கிநிற்கிறவெளிபோன்றவருளி
 லென்னைவிடாமல் ஞானசொருபவொளிவடிவா யிப்போது நீந்
 துந் திரு நிலையென்று நிகழ்த்தியிதற்குமேலே வேறொருபொருளின்
 றி யமையாமையு மெடுத்தோதி யான்மாவைச் சிவத்துடனே
 யொன்றாகுப்படி சாதித்துத் தம்மைச்சிவமாக்கியிர்தப் பிறவிட்
 பேதமாகிய சரீரத்திலேதானே ஜீவன்முத்தித் தன்மையும் பரமு
 த்தித்தன்மையுஞ் சரியாகக்கண்டு வெற்றின்பமான சிவபோகம்
 புரியாமல் சமவாதம்பேசி யான்மசத்தியுடனேகூடி யின்பம் புசி
 ப்போமென்கிறபாதகரோடுங்கூடி யேகமாய்ப் போகாமலென
 க்கெவ்விடத்துங் குருவிங்கசங்கமாய்க் காணுகொடுத்து மேலா
 னபோகமுண்டாகிற திருவருட்பாதத்திற் பிரியாம லுள்ளேயடங்
 கிக்கிடக்கும்படி பொருத்துவித்து ஞெய்த்திலமூத்திநிற்குமழியா
 தசாயுச்சியநிலை யிர்தவருணிலையென்று விகற்பந்தோன்றாமல்து
 க்கிரகித்துத் தமதுபரிபூரண வியாபகத்துள்ளே யானுமொக்கவி
 யாபித்து நிற்குந் தன்மையுங்காட்டி மிகுந்தோங்கியளவுபடாம
 னிறைந்துகின்ற தமது பேராநந்தத் திருவருட்கடலில் விளைந்த
 வாராதஞ்ஞையவமுதத்தைப் புசித்துக் களித்திருக்கும்படி தாமே
 யென்னைத்தேடிவந்துகொடுத்த பெருங்கருணைத்தகுதியினாலானு

யிர்தானே முதன்மைமென்று நின்றபெத்தகாலத்து மதற்குமுத
ன்மையுங் கொடுத்து நீங்காமனின்ற முன்னோனை யெந்தவிதங்
கொண்டு புகழ்த்து போற்றுவேனியான்.

போற்றிதிருத்தில்லை போற்றிசிவபோகம்
போற்றியவன்மெஞ்ஞானப் புண்ணியநூல் - மே
வெம்பந்தவாழ்க்கைவிட வேரூய்வந்துண்ணின்
சம்பந்தமாமுனி பொற்றாள்.

போற்றிப்பஃஞெடை மூலமும் உரையு

முற்றிற்று

திருச்சிற்றம்பலம்.

